

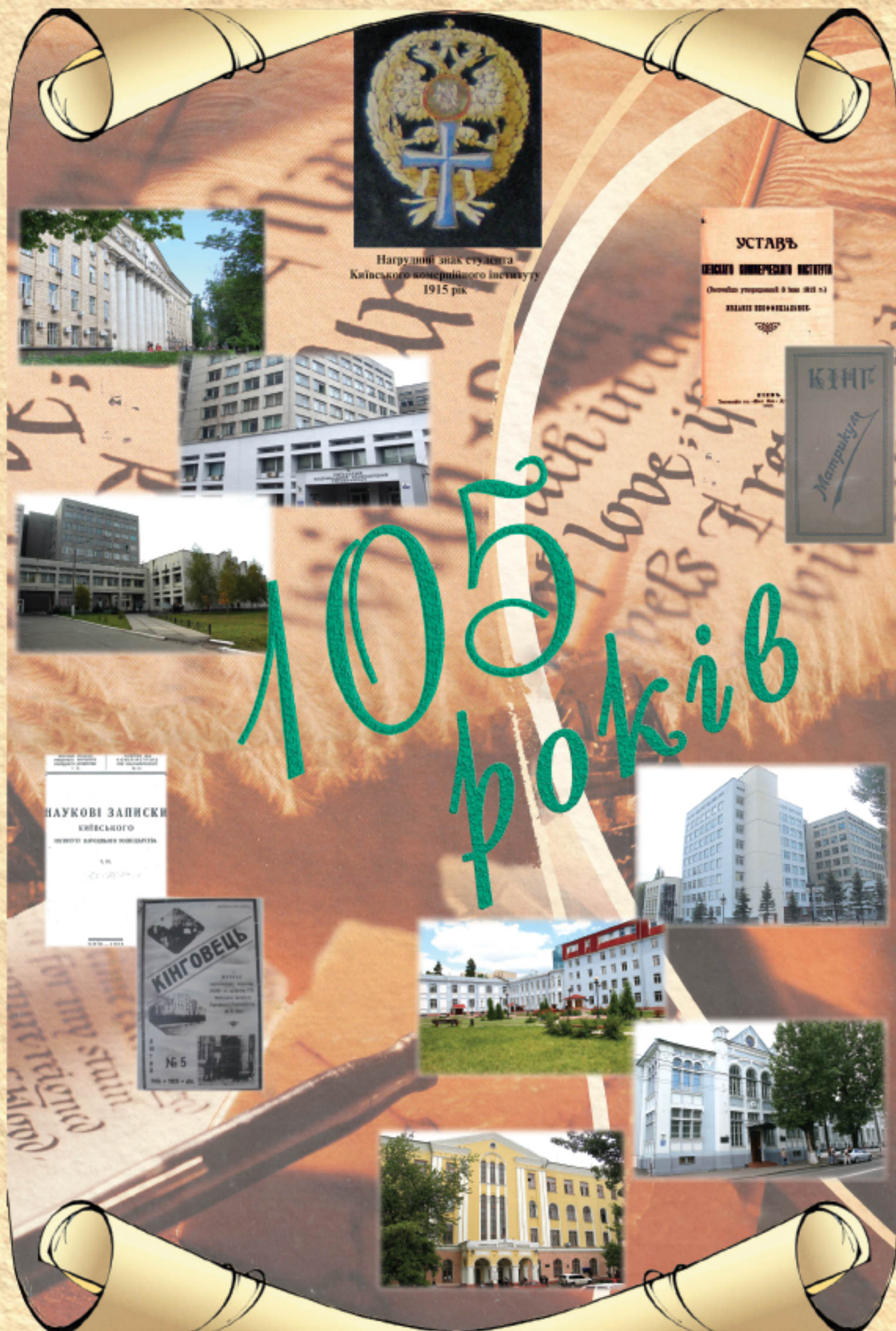

ЕКОНОМІСТ

Газета Київського національного економічного університету імені Вадима Гетьмана
№ 22—25 (1356—1359) e-mail: EKONOMIST_1972@ukr.net Листопад 2011 р.

Свято

- Свято
- Подія
- Це круто
- Ювілей
- News про вуз
- Пленер
- Конференція
- Свідчення очевидця
- Твоя кар'єра
- Точка зору
- Цікаві зустрічі
- Вітаємо
- Справи профспілкові
- У нас в гостях
- Наші цифри
- Студентські репліки
- Готуємо майбутнє
- Наука та практика
- Калейдоскоп історичних цікавин
- Книга до ювілею
- До 105-річного ювілею
- Ювілеї

Подія

На початку жовтня у конференц-залі Київського національного економічного університету ім. В. Гетьмана відбулася "Година з ректором" — вже традиційна для університету зустріч, яка цього разу дає можливість студентам разом з ректором, академіком Анатолієм Федоровичем Павленком, обговорити актуальні для студентства питання.

На зустрічі були присутні студенти КНЕУ, члени студентського профспілкового активу університету та САР.

Зустріч розпочалася з привітання Анатолія Федоровича та повідомлення про те, яким буде графік зимової сесії. Університету запропонували закінчити навчання до п'ятого червня, тому внесе-

ної магістратури й магістратури загалом, А. Ф. Павленко відповів, що раніше заочник повинен був працювати на посаді за спеціальністю, на якій навчається. Зараз майже ніхто з заочників

жавний іспит з основної дисципліни. Ректор сподівається, що з наступного року вже буде можливість приймати першокурсників для навчання за новою схемою. Але у будь-якому випадку всі

теми оцінювання, перегляду електронного журналу, зміни вибіркових дисциплін, проходження практики, а також запровадження мережі Wi-Fi для навчання. Так йшлося про те, що багато іноземних університетів признають на-

Година з ректором — година щирої конструктивності

но пропозицію розпочати навчання у другому семестрі на тиждень раніше, тобто 23 січня замість 1 лютого. Ректор повідомив, що це можливо зробити, на тиждень скоротивши сесію. Інакше ми не встигнемо закінчити навчальний рік.

не працює за спеціальністю. А з тими, хто працює — працювати на заняттях дуже цікаво. В принципі магістратура носить масовий характер. В Англії, наприклад, в університеті, з яким КНЕУ має зв'язки, випускали 400 бакалаврів і 3 магістрів. В багатьох країнах масовий бакалаврат, на бакалавра розраховані місця прийому на роботу. У нас маємо дещо іншу картину. Що стосується нашого вузу, нам треба обговорити форму "3+2", тобто йдеться про трирічний бака-

дії будуть відкритими, враховуватиметься думка студентства.

Не оминули студенти своєю увагою й питання переведення контрактників на бюджетну форму навчання за умови відмінного навчання. Місця державного замовлення заповнюються за конкурсом. А це — при вступі на перший курс та при вступі в магістратуру. При конкурсній рейтинговій встановлюється правилами прийому. А. Ф. Павленко наголосив, що постає питання, як бути, коли претендентів на місце, що звільнилося, декілька. Адже правил переведення ми не маємо. Має бути встановлено, за якими критеріями та яким рейтингом може здійснюватися переведення. Анатолій Федорович запропонував студентам рухатися в цьому напрямку, спробувати створити проект відповідного рейтингу. Повинні бути затверджені легітимні правила переведення на бюджетну форму навчання за рейтин-

шу базу й приймають студентів на четвертий курс. Отже, студенти КНЕУ можуть навчатися автономно або паралельно в іноземних вузах. Також студенти дізналися від ректора про створення у перспективі нових сертифікаційних програм та вірогідність того, що скоро з усіма базами переддипломної практики, де студенти самі знаходяться місця, замість заяви будуть укладатися угоди. Адже інакше студент залишається незахищеним.

Але не всі питання стосувалися безпосередньо навчання. Обговорювався ремонт в гуртожитках, доступ до гуртожитків вночі, радіо, можливість організації чемпіонату з футболу серед студентів та багато інших. Зокрема, переведення викладачів на контрактну систему зарахування на роботу. Студентам цікаво було дізнатися, що друга частина контракту передбачає перелік робіт інноваційного характеру (ділові ігри, круглі столи тощо) для покращення науково-методичного забезпечення студентів.

На всі запитання студенти отримали щирі відповіді, ті проблеми, які виявилися надміру неочікуваними, буде взято до уваги та вивчено більш детально.

Не можна не відзначити теплу, доброзичливу атмосферу, що панувала у залі. Розмова була відвертою та конструктивною. Тому не дивно, що час її не обмежився годиною. В кінці обговорення Анатолій Федорович сфотографувався зі студентами на згадку про цю зустріч. Вони залишали конференц-зал у піднесеному настрої та з впевненістю, що їхня думка не залишиться без уваги.

Анна Нестеренко,
редактор
Центру суспільних зв'язків

На підготовку між іспитами буде відводитися мінімум два дні, це мінімальна норма. Але про тривалість канікул студентам хвилюватися не варто — вони залишаться в тих межах, що й раніше.

Опісля студенти могли ставити запитання Анатолію Федоровичу. Серед питань, які обговорювалися спочатку, більшість стосувалася навчання. Кнеувців насамперед цікавили іспити до магістратури на стаціонарну форму навчання, не менш актуальне питання дворічної магістратури, зокрема, чи не буде заочне навчання на ній носити масовий характер. Виявилось, що вся вступна кампанія, згідно з рекомендаціями, буде проходити з першого липня. Терміни її проведення, як відомо на сьогодні, не міняються.

Стосовно масового характеру заоч-

лаврат і дворічну магістратуру. За словами Анатолія Федоровича, зараз магістерська підготовка розірвана між останнім роком бакалаврату і першим роком магістратури. Ми отримуємо доброго бакалавра, але недоученого магістра. Нідє немає однорічної магістратури, але бакалаврат три роки є майже скрізь. Наш роботодавець вимагає диплом магістра. Отже, зараз працюють над тим, щоб розробити відповідну схему. Передбачається, що десь в середині третього курсу буде місячна практика, а в кінці року — дер-

гом. Прийом здійснюється за конкурсом, і переведення теж має здійснюватися за конкурсом.

Також обговорення торкнулося питань освіти студентів за кордоном, сис-

Подія

У листопаді Комітетом з Державних премій України в галузі науки і техніки вперше за часів незалежності України Державну премію України в галузі науки і техніки було присуджено за створення економічних підручників. Цю нагороду отримав авторський колектив циклу підручників з маркетингу для студентів вищих навчальних закладів України, виданих за період 1997-2006 рр. Серед низки нагороджених: **Анатолій Федорович Павленко** — Герой України, Заслужений діяч науки і техніки України, академік Академії педагогічних наук України, доктор економічних наук, професор, ректор ДВНЗ "Київський національний економічний університет імені Вадима Гетьмана"; **Анатолій Володимирович Войчак** (померло) — доктор економічних наук, професор ДВНЗ "Київський національний економічний університет імені Вадима Гетьмана"; **Віктор Якович Кардаш** (померло) — кандидат економічних наук, професор, декан факультету управління персоналом та маркетингу ДВНЗ "Київський національний економічний університет імені Вадима Гетьмана".

Державна премія України в галузі науки і техніки присуджується:

- за видатні наукові дослідження, які сприяють дальшому розвитку гуманітарних, природничих і технічних наук, позитивно впливають на суспільний прогрес і утверджують високий авторитет вітчизняної науки у світі (у тому числі дослідження теми Голодомору 1932-1933 років в Україні);
- за розроблення та впровадження нової техніки, матеріалів і технологій, нових способів і методів лікування та профілактики захворювань, що відповідають рівню світових досягнень;
- за роботи, які становлять значний внесок у вирішення проблем охорони навколишнього природного середовища та забезпечення екологічної безпеки;
- за створення підручників для середніх загальноосвітніх, професійно-технічних і вищих навчальних закладів, що відповідають сучасним вимогам і сприяють ефективному опануванню знань, істотно впливають на поліпшення підготовки майбутніх спеціалістів.

Коротка історична довідка

З метою піднесення ролі і престижу наукової праці 23 квітня 1969 року був утворений Комітет з Державних премій Української РСР в галузі науки і техніки при Раді Міністрів України та затверджено положення про Державні премії УРСР в галузі науки і техніки і про Комітет. Очолив Комітет академік Б. Є. Патон.

Комітет розглядав роботи, висунуті на здобуття Державних премій УРСР в галузі науки і техніки, і приймав рішення про присудження щороку до 10 Державних премій та подавав їх на затвердження ЦК КПУ і РМ УРСР.

Першим лауреатом Державної премії Української РСР в галузі науки і техніки став **Георгій Степанович Писаренко**, академік АН УРСР, директор Інституту проблем міцності Академії наук УРСР, керівник циклу робіт з питань міцності матеріалів при високих температурах.

З метою стимулювання праці вчених і науково-педагогічних працівників, починаючи з 1972 року, встановлюється додатково 2 Державні премії УРСР в галузі науки і техніки за створення підручників для вищих, середніх спеціальних і середніх учбових закладів. З 1976 року збільшено кількість Державних премій до 17.

В 1991 році Державні премії УРСР в галузі науки і техніки та за видатні досягнення у праці і науково-технічній творчості перейменовані у Державні премії України в галузі науки і техніки. Щорічно присуджувалось до 19 Державних премій, з них 2 — за підручники.

Указом Президента України від 28 березня 1995 року Комітет з Державних премій України в галузі науки і техніки підпорядкований Президенту України.

Згідно з положенням Комітет з Державних премій України в галузі науки і техніки є спеціальним органом, що підпорядковується Президенту України, і утворений для попереднього розгляду питань щодо кандидатур на присудження щорічно до 20 Державних премій України в галузі науки і техніки, 40 премій Президента України для молодих вчених, призначення 400 щомісячних стипендій Президента України та 320 — Кабінету Міністрів України для молодих вчених.

Це круто

МАГІСТЕРСЬКИЙ ДИПЛОМ — ЗАПОРУКА КАР'ЄРНОГО РОСТУ

Наприкінці жовтня в Центрі культури і мистецтв КНЕУ відбулась урочиста подія - вручення дипломів магістрів випускникам Центру магістерської підготовки. Це був 15-й, ювілейний, випуск ЦМП. Лави вітчизняної бізнес-еліти поповнили понад 500 випускників КНЕУ.

На цій святковій події були присутні керівники магістерських програм, завідувачі кафедр та декани факультетів КНЕУ. Зі словами привітання виступили керівники магістерських програм — професор Є. Г. Панченко та професор Г. О. Швиданенко, декан обліково-економічного факультету — професор В. І. Єфіменко.

Директор ЦМП проф. А. М. Поручник вітає випускників

Урочисте зібрання відкрив директор ЦМП професор А. М. Поручник, який від імені керівництва університету та професорсько-викладацького складу привітав випускників з успішним завершенням навчання. Традиційними стали настанови, які щорічно отримують випускники з вуст директора Центру: "Саме ви сьогодні є найосвіченішою частиною вітчизняного бізнес-корпусу, кадрами, які посідають ключові позиції в економічній, фінансовій та банківській сферах. Перед країною стоїть серйозна задача — підняти свій міжнародний конкурентний статус за рахунок, насамперед, модернізації економіки. Тож набуті вами в магістратурі професійні компетенції мають і повинні бути затребувані суспільством, а вами — ефективно реалізовані.

Країни-лідери у світовому економічному зростанні спираються сьогодні на таку фундаментальну основу, якою є трикутник знань: освіта-наука-інновації. Саме він є запорукою високої конкурентоспроможності будь-якої

фірми і країни. Будьте патріотами своєї країни, непохитно захищайте національну ідею та національні інтереси, розбудуйте національний капітал, примножуйте національне багатство!"

Від імені випускників зі словами глибокої вдячності за отримані знання та здобуті навички виступили Василь Селіфонов, Юрій Кризський, Ліна Загурська, Ольга Козачинська.

"Коли я вступав до ВНЗ, який зараз я можу назвати своєю альма-матер, — зазначив Василь Селіфонов, — я мав намір здобути престижну спеціальність Магістра

Випускники магістерської програми "МБА" 2011 року отримали дипломи магістра КНЕУ та сертифікати міжнародної бізнес-школи BBSI (Великобританія)

Бізнес-адміністрування та отримати цінні знання для управління бізнесом. Але зараз, коли процес навчання вже закінчився, я зрозумів, що отримав окрім знань де-що більше — вміння по-іншому мислити та аналізувати інформацію. Вже під час навчання я відчув, що почав по-іншому дивитись на компанію, в якій працюю, по-іншому аналізувати бізнес-ідеї, я став більш зважено

та професійно підходити до створення нових проектів та управління існуючими. І така зміна ставлення до своєї роботи виникла не лише у мене, а й у моїх колег. Це найцінніше з того, що ми отримали у стінах нашої бізнес-школи, що допомогло нам розширити горизонти своїх знань, навчитися вирішувати складні задачі, та по-новому дивитися на знайомі ситуації у бізнесі. І це вміння мислити по-новому залишиться з нами назав-

Випускники магістерської програми "МПД" 2011 року

жди. І ще один дуже вагомий здобуток ми отримали під час навчання в Центрі магістерської підготовки — це дружні стосунки. Тому нашій бізнес-школі ми завдячуємо не лише отриманими знаннями, а й новими друзями і бізнес-партнерами".

Отримавши дипломи магістрів, випускники ЦМП 2011 року, натхненні настановами директора Центру, склали клятву на вірність своїй альма-матер: "Шановний пане Ректоре! Ми запевняємо Вас, що у подальшому своєму житті ми будемо з гордістю нести звання випускників Київського національного економічного університету імені Вадима Гетьмана, підтримувати партнерські стосунки з Університетом та своїми успіхами у професійній діяльності утверджувати високий статус нашої бізнес-школи — Центру магістерської підготовки!"

Щиро вітаємо випускників Центру магістерської підготовки і бажаємо нових професійних здобутків, нових перемог та успіхів.

Ірина Кулага,
заступник директора ЦМП, доцент

УРОЧИСТОСТІ НА ЮРИДИЧНОМУ

Крок за кроком змінюються дні, місяці й роки... Ось і знову прийшла осінь. Щойно промайнуло свято першого вересня, а вже за вікном жовтень золотий. А жовтень на юридичному факультеті завжди асоціюється не лише зі Святом працівників освіти та Днем юриста України, а й з Днем народження юридичного факультету...

На початку жовтня у Центрі культури та мистецтв ДВНЗ "КНЕУ ім. Вадима Гетьмана" відбулися святкові урочистості на честь Дня юриста та з нагоди 18-річчя з дня народження юридичного факультету ДВНЗ "КНЕУ ім. Вадима Гетьмана".

Святково прибраний факультет та концертний зал гостинно зустріли запрошених поважних гостей, викладачів та співробітників юридичного факультету, студентів. Про гарний настрій свідчили усміхнені обличчя, вогники в очах та позитив, що відчувався у залі. Урочистості розпочалися з виконання гімну юридичного факультету, що стало вже гарною традицією під час відкриття подібних заходів на факультеті. Під бурхливі оплески до слова був запрошений декан юридичного факультету Віталій Федорович Опришко, який привітав усіх присутніх у залі з Днем юриста та з Днем факультету. У своєму виступі Віталій Федорович відмітив та конкретизував інформацію щодо визначних подій, які сталися на юридичному факультеті протягом року. Зокрема:

- за оцінюванням незалежних експертів наш факультет займає шосте місце серед юридичних ВНЗ та факультетів України;
- другий рік поспіль наш юридичний працевлаштовує студентів, а цього року було створено Раду з працевлаштування на чолі з заступником декана Ю. П. Бурилом та працевлаштовано 91 особу;
- авторським колективом факультету підготовлено двотомне видання підручника з "Господарського права", а С. Я. Вавженчуком — підручник "Договірне право";
- проведена Міжнародна науково-практична конференція "Правові проблеми подолання наслідків Чорнобильської катастрофи", участь у якій взяли вчені з Росії, Білорусі, Греції, та видано збірник матеріалів конференції;
- укладена угода з Європейською організацією публічного права про організацію та проходження практики наших

ми студентами, двоє з них вже пройшли практику та отримали відповідні сертифікати;

- підписана угода про співпрацю з юридичним факультетом Білоруського економічного університету;
- Спеціалізована Вчена Рада по захисту кандидатських дисертацій у 2010-2011 навчальному році провела захист восьми дисертаційних робіт;
- команда студентів юридичного факультету зайняла п'яте місце серед 51 команди на Всеукраїнській олімпіаді з правознавства, яка проходила у Харківській національній юридичній академії імені Ярослава Мудрого, особливо варто відзначити студенток 5-го курсу Н. Сергієнко та Т. Вінниченко;
- збірна 1-го курсу ЮФ здобула перемогу на універ-

ситетському чемпіонаті з футболу;

- команда юридичного факультету вдруге здобула перемогу на Бенефісі студентської молоді (СтудБУМ-2011);
- Анна Кириленко стала Першою віце-міс на конкурсі краси та грації "Міс КНЕУ - 2011".

І про інші результати діяльності колективу факультету у 2010-2011 навчальному році проінформував декан В. Ф. Опришко під час свого виступу.

завідувачу кафедри теорії та історії держави і права, професору Ф. П. Шульженку, заступнику декана з наукової роботи О. К. Наємсенко, заступнику декана П. В. Кикотю, заступнику завідувача кафедри правового регулювання економіки Н. А. Фукс.

Вдруге на юридичному факультеті був проведений конкурс "Кращий науково-пе-

Привітання від декана

Під час урочистостей деканом були вручені нагороди від Союзу юристів України за досягнення у сфері підготовки юридичних кадрів —

дагогічний працівник", переможці якого були нагороджені на святкових урочистостях. Переможцями у наступних номінаціях стали: кращий доцент — Галина Олександрівна Федоренко; кращий старший викладач — Галина Степанівна Тимчик; кращий асистент — Олена В'ячеславівна Потапова; кращий методист кафедри — Олена Сергіївна Лахтунова; кращий методист навчального відділу — Надія Миколаївна Кулик. Також представники студентського самоврядування вручили грамоту переможцю у номінації "Кращий викладач очима студентів" — старшому викладачу кафедри теорії та історії держави і права А. В. Макаренко. У ході урочистостей були нагороджені і студенти, зокрема, Вікторія Коновал — кращий профгрупорг юридичного факультету; Григорій Приходько — кращий голова комісії профбюро ЮФ (голова комісії з питань спорту і туризму); Вікторія Кирильчук — краща староста курсу; Дарина Настенко — краща староста групи та Майя Хуцураулі — найактивніша та найпозитивніша студентка ЮФ.

Студентським активом, на чолі з головою комісії з організації студентського дозвілля студентського деканату Катериною Пугачовою, були підготовлені різнопланові та неймовірно гарні святково-урочисті номери. Пісні у виконанні Анни Шумак, Ярослава Плотнікова, Олександри Александрової, Поліни Голенко, Олексія Хілька та Юлії Степанової. Яскраво вразив та здивував привітальний танок факультетського ансамблю народного танцю "Феміда" під керівництвом сестер Н. М. Демченко та Н. М. Демченко; яскравий виступ був запропонований й від факультетської команди з ритмічної гімнастики під керівництвом Майї Хуцураулі. Дарували своє мистецтво і гості — ансамбль "Віртуози КНЕУ", Ірина Мороз, Надія Новосолова та ансамбль народного танцю прикордонних військ України. Примусив зал сміятися до сліз своїм талантом студент-першокурсник Володимир Пушкін, актор розмовного жанру, своєю розповіддю "Про те, як я провів

літо..." Всі номери були не схожі один на один та дивували своєю змістовністю, красою і чарівністю: українські пісні, сучасні танці, гумор, зарубіжні хіти та класичні твори — все це було органічно поєднано в урочистостях, що відбулися.

Все колись починається та, згодом, завершується. Так, і святкові урочистості добігли свого фіналу і юридичний факультет тепер подорослішав, став повнолітнім. Отож до зустрічі на 19-й річниці юридичного факультету у наступному році.

З Днем народження, юридичний факультете!

**Заступник декана юридичного факультету
Ю. М. Рижук**

Ювілей

ДЕКАНУ — 20 РОКІВ!

Анатолію Петровичу Наливайку виповнюється 20 років як декану факультету економіки та управління. У віці двадцяти років людина може стати бакалавром, а для декана — це багато років чи мало?

- Як для зростання факультету від однієї до трьох з половиною тисяч студентів — небагато.
- Як для перетворення планово-економічного факультету у "випереджально-сучасний факультет" — небагато.
- Як для досягнення стратегічних цілей — найкращий факультет у найкращому університеті — небагато.
- Як для отримання гарного врожаю від посівів доброго й вічного — небагато.
- Як для досягнення власного життєвого успіху — не так вже й багато.
- Як для дотримання добрих традицій колективізму, спадкоємності, доброзичливої атмосфери й командного духу — чимало.
- Як для усвідомлення власної переконаності у тому, що свою Справу любиш Любов'ю з великої літери — достатньо.
- Як для виконувача функцій Атланта для старшого покоління викладачів та надійної "опорної балки" для молодого — дуже багато.
- Як для примирення з нашою бізнес-нетямущістю — дуже багато.
- Як для об'єднувача й енерджайзера в іноді підкисаючому середовищі — занадто багато.

Людина, яка вміє майстерно справлятися з часом, може вважатися його Володарем. Це звання є не меншим, ніж професор, заслужений діяч науки і техніки України, відмінник освіти України. Бо таких у нас є, а Наливайко — один, унікальний, непересічна особистість.

Нехай і в наступні 20 років, вельмишановний Анатолію Петровичу, Вам вдається володіти часом, задумувати інноваційні проекти та управляти стратегічними змінами, торувати нові шляхи в країні Знань.

Доброго Вам здоров'я, творчої наснаги й щасливого довголіття!!!

**З любов'ю та повагою,
колектив факультету економіки та управління!!!**

Правила життя від Анатолія Петровича Наливайка

1. Все в житті потрібно заробляти працею, талантом і здібностями. Навіть везіння.
2. Родичі й друзі вважають, що я рано посивів через постійні стреси. Але це не так, робота для мене — це радість.
3. Я не йду — намагаюсь в усякому разі ніколи не йти на компроміси зі своїм внутрішнім світом.
4. З дружиною ми познайомились під час навчання в "нархозі", ми вчилися в одній академічній групі, і це надзвичайно полегшує відносини.
5. На сніданок я їм сирники, моя дружина досягла дуже високої майстерності в їх приготуванні.
6. Я люблю футбол. Там дуже чітко проявляється режисюра, відбувається командна гра і демонструється менеджмент.
7. Частіше висувайте собі претензії.
8. Я не знаю, чого я досяг би в житті, якби не кількоро людей, які заставили мене повірити в себе, — я їм дуже вдячний. Це мої Вчителі, у декого з них я продовжую вчитися і досі.
9. Мене страшенно розчаровує в людях ненадійність, безвідповідальність і байдужість. Натомість викликає повагу працелюбство й успішність.
10. Щоб досягти мети не треба поспішати, але рухатись безперервно у потрібному напрямку крок за кроком.
11. В своєму житті я використовую інструменти стратегічного управління. Не будую дрібних планів. Дійсно, грандіозні, логічно побудовані плани ніколи не зникають. І чим довшим є стратегічний курс, тим більшого терпіння, праці й зусиль потрібно. Пам'ятаєте у Кафки: "Є два головних гріхи, з котрих слідує всі інші: нетерплячість й недбалість. Через нетерплячість люди вигнані з раю, через недбалість вони туди не повертаються. А можливо, є лише один гріх — нетерплячість. Через нетерплячість вигнані, через нетерплячість не повертаються". Цей твір геніального письменника називається "Роздуми про істинний шлях".

News про вуз

Відкритий кубок КНЕУ! Дебатуймо разом!

Для багатьох студентів КНЕУ не секрет, що у нашому ВНЗ уже майже рік існує і стабільно функціонує дебатний клуб, головою якого є студент 3-го курсу факультету економіки та управління Богдан Жукевич.

Саме завдяки співпраці Дебатного клубу КНЕУ (ДК "Арт") та Федерації дебатів України у вересні на базі нашого університету пройшов перший етап Відкритої дебатної Ліги, присвяченої Квітневій революції — Кубок КНЕУ. Турнір був одноденним та включав у себе три відбіркові раунди та фінал. У етапі взяло участь 12 команд. Наші студенти на неймовірному рівні продемонстрували свої можливості, адже з восьми гравців фіналу троє представляло саме наш університет, а саме: Ольга Падун, Микита Снегірьов та Кирило Мельник.

Особливістю турніру була певна економічна направленість резолюцій. Варто відзначити, що цей етап був присвячений Квітневій революції в Кореї, що було відображено у назвах аудиторій, "псевдонімах" голови оргкомітету та головного судді, резолюції фіналу.

Головним суддею турніру був Максим Нагорний — знаний київський дебатер та тренер. Модератором турніру та одним з суддів виступала голова Київського відділення ВМГО "Федерація дебатів України" Наталія Добровольська. Також до числа суддів вхо-

дила Вікторія Доева, титулований Київський суддя.

Турнір особливо відзначився кількома феєричними поверненнями у стрій дебатерів — ми були дуже раді бачити на турнірі Олександра Войцехівського, який став до трибуни після півторарічної перерви, та Антона Печенкіна, що отримав звання топ-спікера та разом з Олексієм Станчевським здобув перемогу на турнірі!

Кубок КНЕУ зокрема показав, як піднявся рівень дебатних новачків та закріпились навички вже більш досвідчених гравців. Варто зазначити, що у фінал пройшло дві свіжі команди та лише дві команди, що мають вже вагомий дебатний досвід. Кажучи про фінал, ніколи не забудемо тематику гри — ця Палата боролася за об'єднання Північної та Південної Ко-

реї в одну країну, але як показали результати фіналу — це їй не вдалося.

Кубок КНЕУ дозволив зіграти разом представникам Дебатних клубів КНЕУ, Києво-Могилянської академії, Інституту міжнародних відносин та Інституту філології КНУ ім. Т. Г. Шевченка, НПУ ім. М. П. Драгоманова.

Від Дебатного клубу КНЕУ та усіх гостей турніру дякуємо адміністрації університету, яка кожного разу надає нам можливість проводити подібні заходи!

Долучайтесь до нашої Дебатної сім'ї! З усіма питаннями звертатись до голови Дебатного клубу — Богдана Жукевича (0638076545) або голови Федерації дебатів Києва — Наталії Добровольської (0633452341).

ДК "Арт"

Пленер

Краса осіннього Чернігова

Наприкінці жовтня відбулася екскурсійна поїздка студентів факультету економіки та управління до славетного міста Чернігова. Здобувши перемогу на фестивалі "СТУДБУМ КНЕУ - 2010" Команда ФЕТАУ отримала прекрасну нагоду відвідати одне з міст України за сприянням Профспілкового комітету університету.

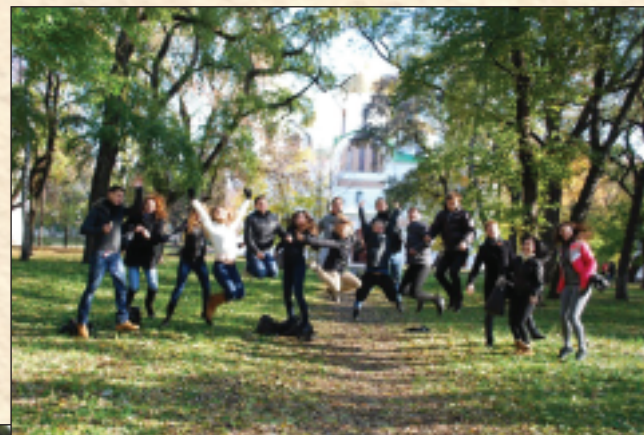
Україна — велика і прекрасна наша Батьківщина. Як багато прекрасних міст ми можемо побачити на теренах нашої неньки. Кожен з куточків України, чи це схід або захід, північ або південь, славиться своєю неймовірною красою та славетною історією. Довго роздумуючи над пунктом призначення подорожі, активісти ФЕТАУ вирішили відвідати місто, яке протягом століть було головним осередком політико-економічного та соціально-культурного життя українців — Чернігів.

Це місто є одним з культурних центрів України, тут працюють численні театри, заклади клубного типу, кінотеатри. А особливо місто славиться своїми музеями. Тому без зайвих вагань першою та головною екскурсійною зупинкою ми обрали Чернігівський обласний історичний музей імені Василя Тарновського. Це один з найдавніших історичних музеїв держави, значний науковий і культурно-просвітницький осередок міста, регіону та країни. Експонати музею надзвичайно вражали студентів, адже була представлена унікальна колекція

речових і документальних пам'яток, починаючи з доби пізнього палеоліту.

Наступні зупинки нашого туру: курган Чорна Могила, П'ятницька церква, будинок В. В. Тарновського, Літературно-меморіальний музей М. Коцюбинського, Іллінська церква та дзвіниця... Хоч ми не встигли побачити всі визначні місця Чернігова, але цього було достатньо, щоб з впевненістю сказати: "Чернігів — унікальний".

Прекрасне розташування на правому високому березі річки Десни, найбільшої притоки Дніпра, ней-

мовірно розкішні зелені насадження, які зачаровують своєю красою в осінню пору року. Та, поза сумнівом, найбільшим скарбом 1300-літнього міста є його храми та історичні місця. Все це не залишило байдужим жодного з студентів. Кожен з учасників подорожі збереже в пам'яті частинку неймовірної краси цього міста.

Але найголовніше, що ми змогли отримати від цієї поїздки чудову можливість ще більше дізнатись одне про одного, підвищити командний дух, адже це був своєрідний неповторний тим-білдінг: міні-квест містом, загадки-питання від екскурсоводів, незабутні спогади.

Щиро вдячні за таку можливість, завдяки якій працюватимемо з новими силами та натхненням!

Іванна Федько, студентка 3-го курсу ФЕТАУ

МЕТОДОЛОГІЧНІ ПРОБЛЕМИ СУЧАСНОЇ ПОЛІТИЧНОЇ ЕКОНОМІЇ

На початку жовтня за ініціативою ректорату та кафедри політичної економії обліково-економічних факультетів ДВНЗ "КНЕУ імені Вадима Гетьмана" відбулася міжнародна науково-практична конференція "Методологічні проблеми сучасної політичної економії", присвячена 105-й річниці з дня заснування Київського національного економічного університету. У роботі конференції взяли участь провідні вчені-теоретики України, насамперед із вищих навчальних закладів та наукових установ економічного профілю, науковці з інших країн, таких як Швеція, Норвегія, Білорусія, Росія, Азербайджан.

Пленарне засідання було відкрите вступним словом ректора університету, заслуженого діяча науки і техніки, академіка АПН України, Героя України Анатолія Федоровича Павленка, в якому було визначено надзвичайну важливість політекономічних досліджень процесів постсоціалістичної трансформації, зазначалась необхідність вивчення сучасної політичної економії бакалаврами та магістрами.

На пленарному засіданні прозвучали доповіді таких вітчизняних та зарубіжних вчених, як Г. І. Башнянин, І. О. Благих (Росія), А. М. Варакса (Росія), В. А. Воробйов (Білорусь), М. К. Галабурда, А. А. Гриценко, П. С. Єщенко, Ю. К. Зайцев, В. І. Кириленко, В. Д. Лагутін, П. М. Леоненко, В. С. Савчук, С. В. Степаненко, А. А. Чухно, а також Daniel Stattin та Karin Eklund (Швеція), S. V. Bayramov (Азербайджан), Aadne Aasland і Igor Shevliakov (Норвегія) та багато інших.

У своїй доповіді "Сучасна політична економія як наука: потреба, архітектура предмета та методології досліджень" доктор

"Економіксу" та необхідності створення плюралістичної моделі викладання, що дозволить сформувати у студентів конкретно-реалістичні знання стосовно поточної практики господарювання. У доповіді професора П. М. Леоненка було підкреслено недостатність тих змін, які відбулись в структурі неокласичного "Економіксу" для формування нової парадигми політичної економіки.

Член-кореспондент НАН України, доктор економічних наук, професор Андрій

потребує удосконалення методології аналізу тих явищ і процесів, які раніше не брались до уваги, перенесення акцентів на такі фактори економічного розвитку, як інформація та знання.

Важливість посилення методологічної ролі політекономії у подоланні частковості економічних теорій та формуванні цілісної системи наукових знань професор Сергій Васильович Степаненко вбачає основною методологічною задачею всієї економічної науки на сучасному етапі.

У доповіді В. С. Савчука, члена-кореспондента НАН України, доктора еко-

Питанням джерел проникнення ідеології в економічну науку, характеру впливу на структуру економічних досліджень, а також можливості прикладного використання нормативних теорій у формуванні ідеологічних конструкцій була присвячена доповідь кандидата економічних наук, доцента М. К. Галабурди. Він зазначив, що однією із найгостріших проблем для

номічних наук, професора, наголошувалося, що виникнення міжнародної політичної економії пов'язане зі специфікою реальних процесів у системі економічних відносин світового господарства у другій половині XX — на початку XXI століття, зокрема, із переходом цих відносин у якісно новий стан в умовах їх глобалізації.

вітчизняної економічної думки є імпліцитна підміна всеохоплюючих чітких політекономічних категорій на абстрактні категорії економіксу, які в принципі не можуть бути використані поза високоабстрактних моделей чисто наукового значення. Такі інтелектуальні аберації провокують появу хибної свідомості, яка і виступає головною ознакою ідеологічного спрямування теоретичних конструкцій. Зокрема, ідеологічне ототожнення інтересів максимізації прибутку та суспільного добробуту змінило структуру теорії економічної політики, підмінило пріоритети трансформації суспільства на цільові орієнтири груп з особливими інтересами та олігархічних структур в програмах реформ.

В. М. Фещенко, доктор економічних наук, професор кафедри історії та теорії господарства, у своїй доповіді особливо підкреслила, що із втратою політекономічної складової, економічна думка в Україні втрачає свій предмет, стає допоміжним ланцюгом в інструментарії захисту ідеологій. Дослідження реальної економіки — дослідження мінливого світу людських взаємин. Теорія, яка в один момент часу була релевантною для певного суспільства, зовсім не обов'язково може адекватно висвітлити взаємозв'язки іншого суспільства, в інший момент часу. Об'єкти, які ігнорувались, від яких абстрагувались в своїх теоріях дослідники, можуть стати більш вагомими, ніж ті, що було раніше взято до уваги.

Засідання круглого столу було присвячене методологічним проблемам визначення предмета та методів сучасної політекономії, обговоренню її проблематики в умовах поглиблення глобальних та локальних кризових явищ. Сучасний стан розвитку національних економічних систем вимагає релевантного аналітичного інструментарію для опису, пояснення та формулювання методів антикризового регулювання та управління. Розробка таких методів повинна формуватись на єдиному

Андрійович Гриценко вказав на необхідність розширення методологічного апарату сучасної політекономії інституціональними теоріями, що дозволить адекватно інтерпретувати фундаментальні зако-

Тематика доповідей зарубіжних учасників конференції була досить різноманітною за змістом і спрямованістю, водночас, основний науковий інтерес був спрямований на аналіз проблем розвитку предмета сучасної політичної економії, її парадигми, методології, самоідентифікації у середовищі інших економічних і гуманітарних наук, принципам взаємозв'язку з ними.

Окрему увагу було приділено проблемам диференціації та ідеологізації всієї сучасної системи економічних наук, які обумовили надмірну формалізацію теоретичних досліджень, універсалізацію способів викладення результатів та їх ідеологізацію.

економічних наук, професор Юрій Кузьмич Зайцев визначив методологічні проблеми, що стоять перед сучасною політичною економією. Зокрема, потреба у формуванні цілісного політико-економічного аналізу складних соціально-економічних явищ і процесів, розширенні предмета політичної економії та прикладної адаптації наукового методологічного апарату до проблем реального функціонування економічної системи, здатного реагувати на виклики часу.

Така думка була підтримана професором Петром Степановичем Єщенком, який наголосив на неможливості обмеження предмета політичної економії предметом

номірності розвитку економіки України та світової спільноти.

Своє бачення предмета і задач політекономії для постіндустріального етапу розвитку виклав академік НАН України Анатолій Андрійович Чухно. Поєднання індустріального ринкового та інформаційного постіндустріального типів розвитку у теоретичних дослідженнях

поєднанні методологічного апарату всіх сучасних теоретичних концепцій.

Зокрема, кандидат економічних наук Д. Г. Хохич зазначив, що в сучасних умовах розвитку політекономії як науки, неокласична тенденція стала домінуючою у визначенні методу аналізу, а традиційний предмет дослідження — виробничі (економічні) відносини — піддається критиці з різних сторін, що нерідко призводить до безмежного розширення його категорій і викривлення його змісту. Ідею неможливості еклектичного сприйняття структури економічної науки, штучного протиставлення та відкидання надбань окремих її напрямків було підтримано більшістю учасників конференції.

Слід зазначити високий рівень організації та проведення конференції. Зок-

рема, до початку конференції були видрукувані її Програма та спеціальний випуск фахового збірника наукових праць "Формування ринкової економіки" (Методологічні проблеми сучасної політичної економії) обсягом 520 сторінок. Серед основних рішень, які було прийнято за результатами роботи конференції, можна виділити створення Всеукраїнської асоціації політичної економії та односторонню підтримку пропозиції академіка АПН України, Героя України, ректора ДВНЗ "КНЕУ імені Вадима Гетьмана" Анатолія Федорова Павленка щодо розробки і впровадження курсу сучасної політичної економії для бакалаврів та магістрів.

Оргкомітет конференції

Свідчення очевидця

ERSTE GROUP SUMMER UNIVERSITY DANUBIA 2011

Підсумки щорічної програми

Хоч літо вже й закінчилось, але студенти-учасники програми ERSTE GROUP SUMMER UNIVERSITY DANUBIA продовжують ділитись враженнями та досвідом, отриманими протягом літа...

На початку літа семеро студентів КНЕУ зустрілися на пероні Центрального київського вокзалу. Веселі, сповнені надій та рішучості, вони "завантажилися" у потяг, який прямував у Бухарест, на зустріч Літньому університету Данубія 2011, який

безцінний досвід як у сфері фінансової освіти, так і в сфері міжнародних зв'язків і спілкування.

Написанню мого коротенького відгуку передували тривалі роздуми: чи можливо взагалі передати на папері всі ті емоції, переживання та досвід, які ми здобули на "Данубії"? Мабуть, їх можна лише відчувати самому... І вся наша українська команда "Данубії-2011" щиро вдячна Центру міжнародних зв'язків КНЕУ ім. В. Гетьмана, а особливо — його директорів Катерині Анатоліївні Нужненко, за надану можливість показати і випробувати себе та свої знання на якісно новому,

лом подій, що навалювались одна за одною. Культурні вечори, екскурсії, нічні вилазки до клубів і спроби встати зранку на навчання — цього сповнена "Данубія". Ми познайомилися з різними людьми, побачили, як викладають дисципліни в європейських країнах, взяли участь в безлічі культурних заходів та побачили, як це — жити в європейських гуртожитках, де кожна кімната все одно нагадує прохідний двір. Я ще багато чого могла б сказати про цю літню програму, але це якраз той варіант, коли краще один раз побачити, ніж сто разів почути.

Ольга Перегуда,
студентка 4-го курсу ФМЕіМ

"Данубія" — це грандіозна програма. Я був учасником курсу "Менеджмент" і можу з упевненістю стверджувати, що провести чотири тижні в оточенні іноземних студентів, вивчати з ними менеджмент, обмінюватися знаннями та культурним досвідом — все це, безумовно, вплинуло на мене, а також на всіх нас, українських студентів, яким поталанило потрапити до цієї програми.

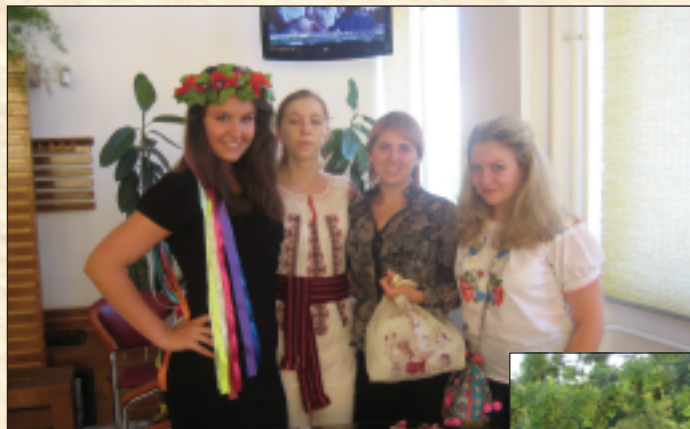
Ми відвідали п'ять європейських столиць, побачили їхню красу, відвідали багато історичних та культурних пам'яток європейської історії, мали дуже цікаві семінарські заняття та багато-багато іншого.

Павло Пилипенко,
студент 3-го курсу ФМЕіМ

Літня навчальна програма "Данубія" — це прекрасний шанс отримати життєвий досвід у колі студентів, що приїхали з восьми різних східноєвропейських країн. Кожен учасник програми мав чудову нагоду представити свою рідну країну, поділитися традиціями й розповісти про культурні звички свого народу, а також камуштувати національні страви як своєї країни, так і інших країн-учасниць "Данубії". Ознайомлення з особливостями інших культур відбувалося за допомогою вдало організованих студентами та їх координаторами культурних вечорів, різноманітних екскурсій. Крім того, міжнародний літній університет "Данубія" створив усі передумови, аби кожен студент відчув себе як теоретиком, так і практиком. Робота над цікавими кейсами, на семінарах, у групах поглибила наші знання як в культурному аспекті, так і з професійної точки зору. Родзинками навчання у кожній країні стали Erste семінари, які розширили наше світобачення, що ми вже вивчили на лекціях, і надали можливість вільного спілкування з представниками банку на теми, що нас цікавили.

"Данубія" — це своєрідна сторінка життя, яка наповнена яскравими спогадами про цікаве навчання і водночас про чудовий відпочинок. "Данубія" об'єднує людей різних культур, різних національностей і різних світоглядів. "Данубія" відкриває новий шлях до неймовірних знайомств та до свого власного перетворення!

Анастасія Кобзар,
студентка 4-го курсу ФЕтаУ

Презентація України та університету нашими студентами

проводиться під егідою Erste Group. Це був початок великого шляху довжиною у 35 днів... А здається, що з того часу минула вічність — настільки той місяць був переповнений новими знаннями, емоціями, знайомствами, розвагами — цього вистачило б на цілий рік!

На "Данубії" було все. Фантастично цікаві лекції з видатними викладачами, справжніми знавцями своєї справи, які завжди були готові не тільки цікаво й доступно пояснити теоретичний матеріал, але й проілюструвати його на конкретних прикладах. Зустрічі з керівництвом представництв Erste Group в країнах, де проходило навчання (цього року країнами-учасницями були Румунія, Угорщина, Словаччина, Чехія та Австрія). Практичні семінари та презентації, що проводилися представниками Erste Group безпосередньо в головних офісах. Надзвичайно важливий та цікавий досвід спілкування з іноземними студентами: обмін знаннями, навичками, досвідом; кожен намагався якомога більше дізнатися про інших учасників програми. І нарешті — це можливість гідно представити Україну на міжнародному рівні як молоду прогресивну державу, студенти з якої не тільки виділяються високим рівнем галузевої освіченості і загального розвитку, але й завжди відкриті до нових знань та завдань.

Для мене особисто "Данубія" — це не просто літній освітній університет. Це університет життя, на якому я здобула

Практичне заняття на свіжому повітрі

міжнародному рівні! В свою чергу, ми гідно представили Україну і сподіваємося, що найближчими роками координатори літнього університету "Данубія" оберуть Київ в якості одного з приймаючих міст!

Тетяна Кислицина,
студентка 4-го курсу ФМЕіМ

Отримати можливість побачити стільки країн, ще й навчатись в провідних університетах — це був неймовірний шанс, який не можна було впустити. Програма "Данубія", яку університет проводить вже не перший рік — це як ковток свіжого повітря, це безліч нових вражень, це купа нових друзів, це захоплююча пригода, яку забути буде досить важко. Місяць, проведений далеко від дому, хоч іноді і був сповнений меланхолії, але вона швидко забувалася за шква-

Учасники програми ERSTE GROUP SUMMER UNIVERSITY DANUBIA 2011

Потрібно відмітити, що семінарські заняття, хоч і займали значну частину нашого часу, але на це ніхто не скаржився, адже вони були досить цікавими, а головне — відмінними по своїй суті. На них ми розглядали актуальні проблеми та практичні шляхи їх вирішення, спілкувалися з провідними

ГАЗЕТА ЦЕНТРУ ЗВ'ЯЗКІВ З РОБОТОДАВЦЯМИ ТА СПРІЯННЯ ПРАЦЕВЛАШТУВАННЮ СТУДЕНТІВ

«ПЕРСПЕКТИВА»

Адреса: м. Київ, пр-т Перемоги 54/1, КНЕУ, оф. 141, тел./факс: 456-06-08, тел. 456-05-66,
www.kneu-job.com.ua, e-mail: dc2011@ukr.net

Твоя кар'єра

ПОШУК РОБОТИ ДЛЯ ВИПУСКНИКІВ: ПРО ЦЕ СЛІД ДУМАТИ СЬОГОДНІ...

Випускник часто виходить з навчального закладу із загальною установкою знайти роботу за прописаною в дипломі професією (спеціальністю). Безперспективно шукати місце "просто юриста" або "просто економіста". Це ще не орієнтир.

Необхідно визначитися зі сферою діяльності, посадою і можливими функціональними обов'язками. А найголовніше — визначити, що кандидат може запропонувати роботодавцю. Друга велика проблема випускників — невміння виділити і сформулювати власні знання і навички, а також сильні сторони своєї особистості. Випускники зазнають труднощів у формулюванні власних навичок при заповненні анкети, лише кожен десятий грамотно оформлює резюме.

Ахіллесова п'ята випускників — відсутність досвіду роботи. Це повинно компенсуватися, окрім гарних академічних оцінок, також навичками самопрезентації, знаннями техніки ефективного пошуку роботи.

"Досвід" — жадане слово для кожного керівника фірми. З чого ж складається досвід? І чи залежить він від наявного стажу роботи? Будь-який досвід складається зі знань, вмінь, навичок, мотиваційної сфери людини. І на будь-якому етапі життя особа має певний досвід. Основна хитрість полягає в тому, щоб виділити ті головні знання і уміння, які у вас є і які мають бути в наявності для виконання тих або інших посадових обов'язків. А тому випускник має чітко уявляти, які конкретні вміння, знання нормативних документів, комп'ютерні програми, контакти, джерела інформації використовує працюючий фахівець в тій сфері діяльності, де хоче працювати. Непогано знати, якими відмінними особистими якостями володіє професіонал. Запитуйте, не соромтеся, консультуйтеся у досвідчених і таких, що досягли професійних успіхів.

Складніше визначити власні уміння. Для цього доведеться перебрати в пам'яті всі попередні досягнення і результати діяльності в професійній сфері, сформулювати конкретні приклади з життя, що наочно демонструють ці вміння.

Усвідомлення своїх досягнень допоможе зрозуміти, що у вас широкий вибір умінь. Досягнення є успішним результатом діяльності: відмінні оцінки, листи-подяки, публікації, впроваджені проекти, виступи, організовані заходи, виявлені і усунені недоліки, розроблені бізнес-плани, позитивні зміни в результаті ваших дій і так далі. Особливу увагу слід приділити комп'ютерній грамотності, що сьогодні є невід'ємною частиною професійної кар'єри.

Уміння, відпрацьовані неодноразово, стають навичками. Можливо, у вас вже сформувалися організаторські і комунікативні навички, навички опрацювання інформації, в т. ч. і на комп'ютері, навички самоосвіти тощо. Вмійте донести це до роботодавця.

Цікавою і корисною для студента нашого університету стане інформація про нові професії на ринку праці, що допоможе зробити правильний вибір сфери майбутньої трудової діяльності. Отже, наведемо деякі приклади таких професій.

Менеджер з корпоративної соціальної відповідальності

Для адаптації корпоративного управління до

світових стандартів у провідних українських компаніях вводиться нова посада — менеджер з корпоративної соціальної відповідальності.

Вперше офіційне поняття "корпоративна соціальна відповідальність бізнесу" пролунало на Всесвітньому економічному форумі в Давосі в 1999 році.

Врахування суспільних очікувань, робота з усіма зацікавленими групами й узгодження їхніх очікувань з основними завданнями бізнесу — порівняно новий напрямок діяльності для українських компаній. Корпоративна соціальна відповідальність (КСВ) стає ключовим елементом сучасного корпоративного керування.

КСВ не обмежується поняттями доброчесності, меценатства, спонсорства. КСВ — це системна робота з поліпшення репутаційного капіталу компанії. Соціальні інвестиції — це ще одна можливість поглиблення та розширення маркетингу. Вкладення в соціальну сферу, а значить і оздоровлення суспільства, дозволяє підвищити конкурентоспроможність компанії як в очах суспільства та споживачів, так і в очах співробітників. Соціальне партнерство дозволяє налагодити конструктивний/ефективний діалог між бізнесом, некомерційними організаціями та державою.

На конкретному підприємстві/компанії менеджер з КСВ діє як внутрішній консультант з різних напрямків соціальної відповідальності.

Від фахівця з КСВ найбільш затребуваним на сьогодні є вміння створювати соціальну звітність. Керування цим процесом вимагає специфічних знань, якими володіє обмежена кількість фахівців. А з особистісних характеристик найбільш важлива риса менеджера з КСВ — це творчий підхід до роботи.

Менеджер з КСВ повинен знати:

- міжнародні та національні стандарти й програмні документи з соціальної відповідальності;
- закони та нормативні акти України, що регламентують підприємницьку діяльність, соціальні та трудові відносини;
- концепцію стійкого розвитку;
- основи стратегічного управління;
- теорію аналізу інтересів сторін;
- стан і тенденції розвитку світової та національної економіки;
- методологію аналізу ринкового середовища на мікроекономічному рівні;
- взаємозв'язок між елементами внутрішнього середовища підприємства та ключовими факторами зовнішнього середовища;
- питання, пов'язані з охороною навколишнього середовища;
- перспективи та світові тенденції розвитку технології тієї чи іншої галузі;
- основи управління персоналом (у тому числі — наукову організацію праці, психологію керування, конфліктологію);
- застосування в менеджменті інформаційних технологій;
- основи управління якістю;
- статистичну звітність і бухгалтерський облік.

Крім того, важливо знати базові поняття та терміни КСВ, передовий досвід компаній в сфері соціально відповідальної діяльності. Менеджер з КСВ повинен уміти аргументувати свою точку зору та розмовляти зі співрозмовником однією мовою: з фінансовими директорами говорити про КСВ, використовуючи терміни "біржові індекси" і "вартість капіталу", з директорами з персоналу — з позиції інвестицій у людей, з директорами зі співробітництва з органами влади — у термінах соціально-економічного розвитку території.

Менеджер з КСВ повинен розуміти особливості взаємодії всіх учасників суспільних процесів — бізнесу, органів влади та громадських організацій. Особливо важливо вміти вибудовувати продуктивні партнерські відносини з громадськими організаціями.

Щоб підтримувати необхідний для виконання обов'язків рівень кваліфікації менеджер з КСВ повинен вивчати кращий досвід соціально відповідальної діяльності міжнародних і українських компаній.

Кар'єрний ріст менеджера з КСВ може проходити в напрямках корпоративного керування, зв'язків з інвесторами й інших функцій. Поки ця професія порівняно нова, перед людиною, яка присвятила себе КСВ, широкі обрії відкриваються в напрямку саме професійного розвитку. До сфери відповідальності менеджера з КСВ, в залежності від специфіки компанії, може входити цілий ряд напрямків — від охорони навколишнього середовища до соціально-економічного розвитку території. У кожному з цих напрямків відкриваються необмежені можливості для самовдосконалення.

Менеджер з розвитку

Менеджер з розвитку — фахівець, який займається стратегічним і економічним плануванням розвитку компанії, маркетинговими дослідженнями ринку, розробкою та впровадженням бізнес-планів.

Менеджерами з розвитку зазвичай стають досвідчені фахівці в конкретній області, які знають специфіку роботи певного сегмента ринку.

Список функціональних обов'язків менеджерів з розвитку великий: він повинен бути одночасно й аналітиком, і стратегом, і маркетингогом, і економістом, і грамотним керівником. Також незайвими для менеджерів з розвитку будуть навички спілкування з клієнтами та досвід продажів.

Види діяльності:

- планування та прогнозування розвитку компанії;
- вивчення сегмента ринку;
- маркетингові дослідження;
- розрахунки економічної ефективності.

Місія роботи:

- середні та великі приватні компанії;
- державні установи та корпорації.

Професійні навички:

- уміння працювати зі спеціалізованими комп'ютерними програмами для підрахунку й аналізу даних (Excel і т. д.);
- навички маркетингових і статистичних досліджень;
- знання основ економіки, продажів, маркетингу, PR.

Додаткові особливості:

Нерідко роботодавці передбачають під обов'язками менеджерів з розвитку завдання менеджерів із залучення клієнтів або менеджерів з продажу.

Портфельний менеджер

У зв'язку з виникненням ринку цінних паперів та інвестиційної діяльності виникла професія portfolio manager ("портфельний менеджер"), яка відповідає за аналіз та оцінку інвестицій, забезпечуючи тим самим успішне досягнення цілей компанії в сфері інвестиційної діяльності.

Посадові обов'язки:

- розробка і реалізація стратегії управління портфелем цінних паперів;
- формування як колективних, так і індивідуальних клієнтських портфелів;
- формування оптимального портфеля фінансових інструментів у відповідності до ситуації на ринку і забезпечення дохідності та ліквідності портфеля;
- використання максимального спектра фінансових послуг для задоволення потреб клієнтів;
- ініціація та розробка нових продуктів й доведення їх до існуючих та потенційних клієнтів;
- аналіз макроекономічної ситуації та її вплив на інвестиції;
- контроль над виконаними інвестиціями;

● підготовка звітів про статус прав власності, якими володіє компанія, та окремі галузі, які представлені в інвестиційному портфелі;

● інспектування різноманітних об'єктів власності, права на які планується придбати.

Особистісні якості: аналітичний склад розуму, добрі менеджерські якості, організованість, відповідальність, ініціативність, орієнтованість на результат.

Portfolio manager повинен володіти знаннями про фінансові інструменти, ситуацію на ринку. Серед портфельних менеджерів іноді відмічають розділення на спеціалістів в галузі акцій та спеціалістів в галузі цінних паперів з фіксованою вартістю. При цьому більш кваліфікованими вважаються менеджери, які добре володіють обома видами фінансових інструментів. Рівень кваліфікації портфельного менеджера також залежить від розміру інвестиційного портфеля. Найбільш кваліфікованими вважаються спеціалісти, які мають досвід управління великими інвестиційними портфелями в декілька сот мільйонів доларів. Середній розмір портфеля — близько 20 мільйонів доларів.

В минулому кадрові портфельних менеджерів, як і кадрові інших нових ринкових портфелів, формувалися із людей з різноманітною професійною підготовкою і освітою. Зараз ними переважно стають професійні економісти. Зазвичай портфельний менеджер відноситься до середньої ланки в управлінській ієрархії. При цьому його положення в ієрархічній структурі залежить від профілю компанії та від розміру інвестиційного портфеля. Якщо інвестиції — основна сфера діяльності компанії або розмір портфеля досить великий, то функції портфельного менеджера можуть виконувати топ-менеджери або генеральний директор.

Компенсаційний пакет портфельного менеджера звичайно складається з двох частин. Перша — це фіксовані виплати, які можуть досягати десятка тисяч доларів. Друга — бонусні виплати, які складають декілька відсотків від прибутку інвестиційного портфеля.

Тренд-вотчер

В українському рекламному бізнесі почав зароджуватися інтерес до такої незвичайної професії як trend-watcher. Тренд-вотчер — це людина, яка відслідковує появу нових тенденцій серед споживачів. На заході цей напрям став настільки популярним, що з'явилися навіть спеціалізовані агентства, які займаються детальним аналізом тенденцій споживачів переваг і складанням прогнозів на майбутнє. В Україні ж цю послугу зараз у дуже скороченому варіанті пропонують лише деякі дослідницькі компанії. Тренд-вотчер повинен мати широкий кругозір, відмінні комунікативні й аналітичні навички, бути спостережливим, уміти "моніторити" інформаційний простір і при цьому бути максимально залученим до процесу вивчення життя споживача (відвідування різних тусовок і культурних заходів є одним з прямих обов'язків цього фахівця). У шукача може бути будь-яка освіта. Але бажано, щоб у нього було розуміння основ маркетингу. Оскільки професія перебуває на етапі становлення, єдиної зарплатної пропозиції до такого фахівця на ринку поки немає. Однак сьогодні тренд-вотчер може розраховувати на \$ 600-800 на місяць. Рекламисти вбачають у цій професії значні перспективи розвитку: інтерес замовників до таких досліджень підвищується, отже, зарплати тренд-вотчерів зростуть — у наступному році вони підвищаться в 2-2,5 рази.

На тренд-вотчерів в Україні не вчать, та й спеціальності такої немає, тому українські тренд-вотчери в трудовій книжці йменуються фахівцями зі стратегічного планування. Перспективи в цій професії є в людей з гарною інтуїцією, маркетинговою освітою, широким кругозором і знанням іноземних мов. Деякі навички можна одержати на тренінгах — курс Trendwatching у Школі рекламних технологій, Маркетинг-школі Be First і на курсі MBA в Києво-Могилянській академії.

Оксана Чуб,
керівник сектору профконсультаційної роботи

Точка зору

А де твоє місце під

"Я б хотів (хотіла) отримати саме ту роботу, яку хочу я. По-перше, потрібно правильно визначитися з професією..." — кажемо всі ми, але не до кінця розуміємо, чи не хочемо розуміти. Тому багато хто з нас відмовляється від "хочу" на користь "влаштуюсь абикуди", вважаючи своє бажання недосяжним, а той, хто сказав "можу", досягає омріяних вершин. Сучасний світ сповнений різними професіями в різних галузях. Їх різноманіття інколи навіть заважає нам зробити правильний вибір.

Визначитись, піти по правильному шляху часто нам допомагають рідні, оскільки вони дають основні поради в цих питаннях. Звичайно, мають вплив: престижність обраної справи, думка друзів, фінансові можливості, популярність, попит на професію. Але все, ми визначились, чітко знаємо, що ми в найкращому ВНЗ. І от ми тут, під всіма можливими впливами, зустрілись в КНЕУ. Хоча, безсумнівно, багато хто ставив собі запитання: "А чи правильний я зробив вибір? А якщо я потім не знайду роботу? Більшість людей працюють не за фахом, що буде зі мною?". Саме для надійності у завтрашньому дні, для впевненості в успіху свого майбутнього було створено центр працевлаштування КНЕУ "Перспектива".

Погодьтеся, всі ми хочемо красиве, забезпечене життя. Хтось мріє бути банкіром чи менеджером, хтось — президентом фірми, корпорації, а хтось - навіть Президентом країни. Здійснення цих бажань залежить не лише від наших прагнень, а й від перспектив у житті. Одним

словом, зараз ніхто не може сказати, що впевнений у завтрашньому дні, тому виникає безліч запитань, на які інколи неможливо дати відповідь одразу, ключовими питаннями є "як?", "куди?", "за скільки?", "ким?" ми підемо працювати після закінчення університету. В нашому ВНЗ відкривається безліч перспектив для студентів всіх форм та видів навчання, оскільки КНЕУ співпрацює з багатьма провідними українськими і закордонними компаніями. В нас є безліч можливостей, варто лише проявити бажання і стимулювати себе. Просто мрії і бездіяльність — це далеко не кроки до успіху, а так нічого не доб'єшся, кожен з нас це розуміє, але чи робить якісь висновки — це вже інше питання.

Ви можете "бити себе в груди", що маєте професію, що в майбутньому вже влаштувались, але, на жаль, в це важко повірити. Країна знаходиться в нестабільному, хиткому стані. Кожного дня є ймовірність погіршення чи покращення економічної ситуації. Ми не можемо бути впевнені в щасливому майбутньому, тому ми повинні діяти, причому діяти не лише на словах, а й активно "ставити на ноги" не лише себе, а й державу, адже, по суті, ми і є держава! Повір в себе, в свої сили і ти побачиш безмежні можливості, які відкриваються перед тобою, а отже, досягнеш щастя (побудуєш дім, створиш сім'ю тощо). Повір в те, що ти можеш змінити своєю долею й долю України!

Більш детально ознайомитись з можливостями працевлаштування ви можете в кабінеті №141 головного корпусу нашого університету.

І пам'ятайте, перспектива є для всіх і у всьому. Варто лише проявити інтерес та реалізувати себе у власних цілях та бажаннях!

**З повагою,
Ольга Питько, студентка 2-го курсу ФУПтаМ**

Цікаві зустрічі

Вустріч з Президентом АУБ

У листопаді в конференц-залі КНЕУ відбулась відкрита лекція-дискусія Президента Асоціації українських банків Олександра Анатолійовича Сугоняка на тему: "Світова економічна криза: Україна, економіка, банки". Організатор зустрічі — кредитно-економічний факультет КНЕУ.

Розпочався захід із вступного слова декана кредитно-економічного факультету Михайла Івановича Диби, який зазначив актуальність цих зустрічей, підкреслив необхідність спілкування студентів із практиками банківського сектору та відомими економістами, наголосив, що університетське життя полягає не тільки в навчальному процесі, а також в науковому розвитку. Далі до слова було запрошено лектора Олександра Анатолійовича Сугоняка.

Президент АУБ насамперед привітав професора кафедри банківської справи Михайла Івановича Савлука з нагоди 75-річчя з дня його народження. Він зазначив, що М. І. Савлук доклав значних зусиль для розвитку банківської справи в Україні, допоміг в діяльності Асоціації українських банків й безпосередньо надав чимало порад Президенту Асоціації.

В своїй доповіді О. А. Сугоняко зосередився на трьох основних проблемах: що робити з Єврозоною? що робити з долларом? та що робити Україні?

На думку експерта, проблеми Єврозони — це суверенні борги.

Низькі темпи зростання економіки Євросоюзу, загрози рецесії. ЄС потрапив в замкнуте коло — відсутність зростання економіки призводить до від'ємного сальдо торгового балансу, що створює дефіцит бюджету, а це не дозволяє розплачуватись з боргами. О. А. Сугоняко вважає, що Євросоюз має кілька шляхів виходу: 1) самоплив, тобто залишити все як є; 2) країни повертаються до своїх валют; 3) створення спільного міністерства фінансів та податкової адміністрації; 4) Єврозона для сильних, тобто залишаються лише фінансово сильні країни. Президент АУБ визнає, що єдино вірного шляху з даних напрямів нема, й припускає, що політики та економісти шукатимуть інші можливі варіанти розвитку Євросоюзу та стабілізації євро.

Також О. А. Сугоняко звернув увагу на іншу світову валюту — доллар. Зазначивши, що зростання держборгу США та грошової маси досягло критичного рівня. А фондові індикатори, на його думку, реагують

на заяви політиків, ЗМІ та інші засоби мас-медіа, замість того, щоб базуватися на реальних економічних показниках. Одними з причин кризи перевиробництва США він назвав економічну розбещеність та низькі темпи росту економіки. На його судження, ми ніколи не будемо споживати стільки ресурсів в майбутньому, як споживали до кризи. Виходом з цієї ситуації для США й світового господарства економіст вбачає зменшення політики дешевих грошей й гонити за прибутками.

Щодо України, то за словами Президента АУБ, ми в значно кращій ситуації, ніж вважає більшість скептиків. Україна адаптована до кризових явищ, вітчизняна економіка переживає кризу недовиробництва, що значно краще ніж криза перевиробництва. Водночас відсутність довіри населення до фінансових установ і держави, на його думку, зупиняє процес стабілізації вітчизняної економіки. О. А. Сугоняко вбачає можливість подальшого росту економіки України в 3-х напрямках життя: по статках, по совісті та по справедливості. Причому як для людей і підприємств, так і для держави. Експерт зазначає, що криза — це завжди оновлення й початок нового розвитку.

На його погляд, спільними зусиллями науковців та практиків Україна здатна подолати будь-які кризові процеси й успішно розвивати вітчизняну економіку.

Оскільки науковий захід було заплановано як лекцію-дискусію, то наступним етапом зустрічі було обговорення та питання до Президента АУБ. В ході дискусії і викладачі, і студенти зачепили багато цікавих тем. Зокрема, було обговорено структуру економіки України, проблеми Фонду гарантування вкладів, можливості запровадження сананційного банку. Були питання щодо грецької проблеми, можливого розвитку такого стану в Україні. Обмірковували труднощі вітчизняної банківської системи, можливу девальвацію, відсутність інвестиційного кредитування тощо.

Лекція О. А. Сугоняко викликала жваву дискусію й торкнулася багатьох актуальних економічних проблем.

Викладачі та студенти знайшли багато питань до відомого економіста. Й кожен зміг почерпнути для себе корисну інформацію.

Цей захід був хорошим прикладом готовності науковців та практиків до співпраці та пошуку спільних ідей. Обидві сторони лекції-дискусії були задоволені зустріччю. Президент Асоціації українських банків зацікавив аудиторію й був широко вдячний за можливість почути думки науковців. В подальшому очікуються нові наукові заходи, організовані кредитно-економічним факультетом КНЕУ.

Володимир Фридель, аспірант кафедри банківської справи

Освіта як продукт на експорт

Сьогодні життя вимагає вирішення нових завдань, що постають перед науково-освітньою галуззю України, яка декларує своє прагнення бути серед розвинених, демократичних країн Європи. Звичайно, проблема якості життя за кордоном і у нас, в Україні, проблеми невідповідності якості системи освіти у закордонних та вітчизняних ВНЗ є болючими, особливо для молоді як соціально-гнучкого суспільства. Проте наш університет робить до вирішення цих проблем значні кроки. І реалізуючи світові вимоги, в нашому університеті функціонує Студентська академічна рада, яка і займається питаннями підвищення якості освіти.

Наприкінці вересня нашу Альма-матер за запрошенням Студентської академічної ради відвідав випускник (магістр) Оксфордського університету Артем Широкожухов.

У своєму виступі наш гість зупинився на декількох пунктах: історія і структура Оксфордського університету, початковий процес і позакласне життя, особливості середньої освіти, вартість навчання та можливості для українських студентів, життя у Великій Британії, та, звичайно, найбільшу частину часу зайняли численні запитання наших студентів та відповіді на них.

Тож якими є особливості початкового процесу у Оксфордському університеті? Навчальний рік складається з трьох триместрів (жовтень-грудень, січень-березень, квітень-червень), кожний з яких триває вісім тижнів. Канікули довгі, але не для відпочинку.

Є три компоненти навчального процесу — лекції, семінари та міні-семінари (тьюторіали), на які в навчальній програмі виділяється найбільше часу. Лекції тривають зазвичай не більше, ніж 1 година. На лекції викладач дає структурно-логічний план для читання і список необхідної літератури, який зазвичай сягає 40—50 сторінок.

На семінарах і міні-семінарах обговорюються проблемні питання з теми. Найважливішим є те, що неправильної думки немає, оскільки мета університету, яка, до речі, наголошується на кожному кроці, — навчити студентів думати, а також допомогти знаходити і пізнавати себе.

Більшість завдань — це написання есе на дуже широку тему або на дискусійне питання.

Цікавими є і особливості проведення іспитів. Екзаменати письмові, у формі есе, здебільшого без підручних матеріалів. Екзаменаційна оцінка — це єдина підсумкова/дипломна оцінка, робота протягом року до уваги не береться. Екзаменаційні відповіді — анонімні і заковані, розкдовуються лише після виставлення оцінок екзаменаторами. Блат — відсутній, навіть для високоповажних осіб (навіть у новинах кожен раз говориться про те, що за неуспішність була відрахована та чи інша привілейована особа).

Екзамен триває 3 години. Студенту в екзаменаційному білеті пропонується 15 запитань, з яких він має обрати лише 3 і дати письмову відповідь на них. Артем відзначив, що більшість закордонних ВНЗ вже перейшли до практики прове-

дення іспитів і написання їх за комп'ютером, проте Оксфорд в цьому плані глибоко консервативний: там переконані, що думки переписати не можна. Поняття "сесія" немає. Після закінчення трьох років навчання на бакалавраті університет виділяє два тижні для складання близько 8—12 іспитів за весь курс навчання. Як зазначає Артем, в цьому є свої переваги і недоліки. З одного боку, студент не вчить предмет за принципом "вивчив-здав-забув" та й лише після вивчення всього курсу дисциплін розумієш практичний взаємозв'язок між ними, а з іншого — це, звичайно, великий стрес як для студентів, так і для викладачів.

В університеті є своя форма для студентів — це чорна мантия, чорний костюм і білий метелик. Щодня її носити не обов'язково, проте на офіційні заходи і на іспити і зовнішній вигляд має бути офіційним.

В Оксфордському університеті навчання на бакалавраті триває 3 роки, на магістратурі 1—2 роки, а на аспірантурі 3—4 роки. Як зазначає Артем, українським студентам на бакалаврат вступити важко. Це пов'язано зі специфікою середньої освіти. Приблизно 90% шкіл є спеціалізованими у тій чи іншій галузі, наприклад: технологія, мистецтво і дизайн, музика, спорт, мови, економіка і бізнес, точні науки тощо. Існує жорстка конкуренція між школами, а також між учнями — за вступ до кращих шкіл. Щороку публікуються рейтинги найкращих шкіл Великої Британії. Національна навчальна програма охоплює такі предмети для базового рівня: англійська мова, математика, наука, мистецтво, громадянство, технологія та дизайн, географія, історія, інформаційні технології, іноземні мови, музика, фізична культура.

Не залишилось без уваги і питання вартості навчання. Артем розповів, що розмір плати за навчання залежить від громадянства та місця постійного проживання студента. Громадяни Сполученого Королівства та країн Європейського Союзу платять приблизно 3 000 фунтів стерлінгів (цьогоріч плата збільшиться до 9 000 фунтів стерлінгів). Вартість побутових витрат (найм житла, харчування, дозвілля) може бути 8 000—9 000 фунтів стерлінгів і більше. Громадяни інших країн, включаючи Україну, платять за навчання в середньому у 3—3,5 рази дорожче. Більшість студентів навчається на повні або часткові стипендії, гранти, позики тощо. Проте університет не розрізняє студентів за тим, як фінансується їхня освіта.

Приємно зауважити, що зустріч пройшла продуктивно. Студенти нашого університету поставили більше 50 запитань і отримали на них повні, змістовні відповіді. А Студентська академічна рада винесла для себе дещо інше. Артем зауважив, що англійці гордо називають освіту у Оксфордському університеті головним продуктом на експорт. Тож будемо прагнути зробити освіту у КНЕУ одним з головних продуктів експорту України!

Голова Студентської академічної ради КНЕУ ім. В. Гетьмана Маріне Саркісян

проф.com

Вітаємо

Університету — 105

Цього року наш університет святкує ювілей — 105-ту річницю з дня свого заснування. За час існування вуз пережив багато змін. Змінювалася й його назва, відбувалися суттєві трансформації в його структурі. Та не дивлячись на все це, наш заклад освіти завжди залишався лідером економічної освіти в Україні.

В останні роки розвиток освіти в Україні значно прискорився. Тож у такий час бути найкращими значно важче. Та і тепер наш КНЕУ не втратив позицій. Більшість інновацій в системі економічної освіти в нашій державі належать саме йому. В ДВНЗ "КНЕУ імені Вадима Гетьмана" працює найкращий професорсько-викладацький склад. Сюди вступають найкращі абітурієнти, тут навчаються студенти з усіх куточків нашої Батьківщини та поза її меж. Найактивніші, найталановитіші, найзавзятіші люди — всіх їх об'єднує КНЕУ.

Сотні конференцій, олімпіад, інших наукових заходів — все відбувається тут! Сотні переможців престижних всеукраїнських та міжнародних кон-

курсів навчаються та працюють в нашому університеті.

КНЕУ на виду у всіх і на спортивній арені. В університеті активно проходить студентське життя. Лише встигають закінчитися пари, як кожен наш студент починає займатися чи то на стадіоні, чи в басейні, чи в концертному залі.

Особливу увагу в нашій альма-матер приділяють вихованню молодого покоління. В цій сфері плідно співпрацює адміністрація вузу зі студентським самоврядуванням. Безліч культурно-масових заходів, концерти, фестивалі, зустрічі з цікавими людьми, що мають стати прикладом для наслідування для молоді, зустрічі з видатними випускниками КНЕУ — все це робиться для того, щоб наші студенти були найкращими не лише в навчанні й науці, а були просто найкращими, найщирішими та найдобрішими людьми.

КНЕУ для всіх нас став справжньою

домівкою, і водночас тим трампліном, який допомагає кожному високо здійматися у життя.

Від імені усіх студентів я бажаю університету і надалі залишатися одним з найкращих вишів Східної Європи. Зичу міцного здоров'я викладачам та цікавого й результативного навчання студентам. Перед нами всіма і надалі стоїть нелегка місія — бути прикладом для багатьох інших вузів економічного профілю і не тільки. Адже нам є що показати та чим пишатися.

Впевнена, що й через наступні 5—10 років на теренах нашої держави та поза її кордонами гордо лунатимуть імена наших випускників!

Прощання та найвищих злетів бажаю всьому вузу. З Днем народження КНЕУ!!!

Ольга Чабанюк,
голова Первинної профспілкової організації студентів та аспірантів

Справи профспілкові

Нещодавно у рамках Всесвітнього дня боротьби із бідністю студентам, що належать до різноманітних соціально незахищених верств, Профкомом була надана можливість безкоштовно переглянути фільм у одному з найкращих кінотеатрів міста.

Та всі ми знаємо про ще одну серйозну проблему, яка існує у всіх вузах. Це проблема з поселенням у гуртожитки. Попри старання адміністрації університетів не завжди вдається задовольнити усі побажання студентів щодо цього питання. Та як показав досвід КНЕУ, Профком здатний і в цій ситуації дати раду і допомогти студентам з поселенням у гуртожиток.

ППОСА КНЕУ імені Вадима Гетьмана з неабиякою відповідальністю та увагою ставиться до цієї теми і в найкоротші терміни реагує на звернення студентів щодо проблем з поселенням і намагається вирішити усі подібні ситуації. Профком завжди враховує індивідуальні потреби студентів, адже навчання в університеті не може бути повноцінним, якщо людина не матиме гідних умов для проживання.

Особлива увага приділяється і дисципліні в гуртожитках. Це питання належить до компетенції житлово-побутової комісії ППОСА, яка спільно з адміністрацією студмістечка, адміністрацією вузу та факультетів створює спеціальну комісію, яка проводить рейди та ог-

Профспілка на сторожі інтересів студентства

Безліч заходів, соціальна, юридична та матеріальна підтримка є цьому чудовим підтвердженням. Ледь не кожного засідання ППОСА ДВНЗ "КНЕУ імені Вадима Гетьмана" виділяються кошти у якості матеріальної допомоги студентам, що належать до соціально незахищених категорій населення. Окрім того Профком активно розробляє проекти, які могли б допомогти у вирішенні студентських проблем різноманітного характеру.

ляди гуртожитків. Під час останніх виявляються порушення дисципліни та розпорядку студмістечка, а також ті побутові проблеми та недоліки, які створюють дискомфорт студентству та заважають у підготовці до занять.

Здійснюючи величезний обсяг роботи, Профком досягає результату, щоб старанні студенти, що активно проявляють себе і у навчанні, і в громадському житті університету, могли відчувати себе у гуртожитку ніби вдома.

Ось лише один приклад ефективних дій Профспілкового комітету на чолі з Ольгою Чабанюк, а таких прикладів насправді не мало.

Далі мова вестиметься від імені студента першого курсу фінансово-економічного факультету Романа Некрасова, якому Профком допоміг

з поселенням у гуртожиток: "Ще декілька років тому я поставив собі за мету вступити до КНЕУ. Після здачі тестів, подачі документів я нарешті досяг цієї мети. Я став студентом фінансово-економічного факультету. Але так сталося, що спершу місця в гуртожитку мені не вистачило. Переді мною постало питання: що робити?"

На перший час я знайшов собі дах над головою. Але так жити було дуже важко. Перспектив я не бачив. В голові вже пробігали думки забрати документи і поїхати додому. Але все ж я вирішив не здаватися.

До того ж в університеті мені сподобався не тільки сам учбовий процес, а й те насичене студентське життя, яке тут є. З перших днів я став активно брати участь у всіх подіях, що відбували-

ся на факультеті та організовувалися профкомом. Так на репетиції одного з культурно-масових заходів для першокурсників активісти зі старших курсів, знаючи про мою проблему з проживанням, порадили мені звернутися до Профкому. Я обговорив свою ситуацію з головою профбюро мого факультету та головою Профкому КНЕУ Ольгою Чабанюк. Вони запевнили мене, що місце в гуртожитку для мене знайдуть. Власне, через деякий час так і сталося. Я безмежно зрадів: моя мрія повноцінно навчатись у КНЕУ таким чином здійснилась. І в цьому Профком мені неабияк допоміг!"

Отже, як бачимо, слова з перших вуст засвідчують, що Профком — це справді надійна підтримка. Він завжди стоїть на сторожі студентських інтересів!!! Звичайно, досягнення потрібного результату у таких питаннях потребує чималих зусиль. Та працюючи над цим, в Профкомі впевнені, що немає нічого неможливого, коли прагнеш добра людям.

Профком студентів та аспірантів висловлює щире подяку директорові студентського містечка К. П. Крук, котра завжди готова прийти на допомогу та підтримати студентство.

Матеріал підготував Антон Гурін, голова комісії з питань професійної підготовки та зв'язків з громадськістю ППОСА

Досконалості немає меж!

Цей лозунг дієвий майже у всіх сферах діяльності людства. І виходячи з цього, ми робимо єдиний висновок: безупинно вчитися та вдосконалюватися. Якими розумними чи талановитими не були б ми, все одно є до чого рухатися. Потрібно постійно ставити нові цілі, підживлювати вимоги до себе та підіймати планку своїх результатів. Будь-які організаційні вчинки також потребують удосконалення. І тільки в такому разі вони будуть справді творчими та новаторськими.

Первинна профспілкова організація студентів та аспірантів нашого університету приділяє величезну увагу розвитку професійних, творчих та організаційних умінь своїх активістів.

Прийшов час нових вершин. Тож у середині вересня делегація профкому стала учасником профспілкової зміни в місті Анапа, що в Російській Федерації. Наша профспілкова організація склала компанію студентам сімох вузів з Москви: нашим добрим друзям з Московського державного технічного університету "МАНІ", Московському державному університету харчових виробництв, Московському державному університету друку імені Івана Федорова, Технічному університету "Московський енергетичний інститут", Московському державному інституту електроніки та математики, Національному дослідницькому технологічному університету "МІСІС", Російському державному соціальному університету.

Подібний з'їзд московських вузів відбувається вже не в перший раз, але закордонна делегація там вперше. Тож можна сказати, що ППОСА КНЕУ деякою мірою став першовідкривачем.

Півтори доби подорожі на східне узбережжя Чорного моря пройшли майже непомітно. Ми вже з нетерпінням чекали моменту, коли дізнаємося, що відбуватиметься в Анапі. Програма профспілкової зміни виявилася досить насиченою. В рамках з'їзду відбувалося відразу кілька змагань: конкурс на кращу студентську самоврядуванню поділили на кілька команд, які також впродовж усього нашого перебування в Анапі ви-

борювали право називатися найкращою командою.

Враховуючи те, що КНЕУ був учасником такого заходу вперше, в кількох конкурсах ми виступили в ролі гостей, а не конкурсантів, зокрема це стосується двох перших з вище перелічених змагань. Щодо решти, то тут ми були повноправними учасниками, і як виявилось згодом, одними з найактивніших.

Окрім названих, в програмі заплановано було ще кілька заходів. Впродовж усього тижня тривав семінар, який охоплював тренінги, лекції, психологічні та навіть бізнес-ігри, майстер-класи та презентації.

В один з перших днів кожен вуз, в тому числі й ми, мав презентувати свою профспілкову організацію. Як виявилось, і в Україні, і в Росії самоврядування має багато спільних рис, хоча існують і відмінності. Саме вони стали хорошим підґрунтям для обговорення, адже кожен вуз бажав дізнатися, як той чи інший досвід можна перейняти у своїх колег. Зазначимо, що чималу "порцію" зацікавлення викликала наша презентація, і чимало наших досягнень вразили московських студентів.

Наступного дня розпочалися змагання між лідерами. Кожному з них випала команда з представників різних вузів. За час зміни лідер мав організувати команду так, щоб виконуючи різноманітні завдання команда проявила себе із якнайкращого боку, була згуртована, активна та цілеспрямована. В той же час команда мала до-

помагати своєму лідеру, даючи йому поради щодо його дій. Крім того в кожній команді був свій координатор, що мав найбільший досвід і міг дати пораду у будь-якій ситуації. Одним з таких координаторів було обрано керівника нашої делегації Максима Щеглюка — заступника голови профспілкової організації нашого ВНЗ. За результатівми виїзду Максима було визнано одним з кращих координаторів, адже він зміг якнайкраще поділитися своїм досвідом, допомогти лідеру своєї команди її організувати, а також уміло провів безліч міні-тренінгів, рефлексій та ігор.

Команди змагалися в конкурсах, які покликані розвивати почуття взаємопорозуміння, підтримки та щирої дружби. Багато з конкурсів було перейнято саме з досвіду профспілкових виїздів КНЕУ.

Також команди приймали участь у квестах, вирішували кейси, створювали проекти.

Кожен вуз провів майстер-клас, де наочно демонстрував, як можна досягнути тих результатів, що мала профспілкова організація в тій чи іншій сфері своєї діяльності. Певно, усім запам'ятався майстер-клас від профкому КНЕУ, який був повністю виконаний в українському автентичному стилі. Перш за все, всі делегації московських вузів отримали україномовне запрошення, що було оформлене традиційними орнаментами нашої Батьківщини. Таким чином ще до початку майстер-класу всі наші колеги мали змогу пройти урок української мови.

Під час самого майстер-класу звучала українська народна і сучасна музика, студентка обліково-економічного факультету Юлія Прокопчук виконувала пісню української співачки Еріки, Максим Щеглюк декламував вірші видатних українських поетів. А що головне, по завершенні майстер-класу усіх очолює, а відверто кажучи, забажало цього просто всі, ми пригостили справжнім українським салом.

Змістовна частина нашого майстер-класу включала в себе детальну розповідь про роботу з документацією, організацію культурно-масових та спортивних заходів, інформаційну підтримку діяльності профкому. Найяскравіші заходи, що

постійно організовуються в нашому університеті, були презентовані у фото- та відеоматеріалах.

Крім робочої програми була, звичайно, і розважальна. Ми охоче відвідували екскурсії, зокрема в мальовниче містечко Абрау-Дюрсо, яке по праву можна назвати батьківщиною російських ігристих вин. Звичайно, іноді ми встигали і на пляжі побувати, а іноді й на дискотеках.

Один з днів зміни мав назву День Любові. В цей день відбулася спеціальна частина семінару, присвячена проблемі стосунків, а ввечері відбулася шоу-програма на кращу пару зміни. Протягом кількох попередніх днів тривала гра "Таємний друг". За її правилами кожен учасник зміни отримав папірець, на якому було написане ім'я іншого учасника, саме цій людині необхідно було робити маленькі подарунки-сюрпризи, але таким чином, щоб не розгадалася таємниця автора цих подарунків.

Одним словом, під час з'їзду поєднувалося приємне з корисним: робота з відпочинком, обмін досвідом з новою дружбою. Здається, ми проявили себе у всьому якнайкраще. Вже посеред зміни багато наших нових друзів навчилися говорити такі рідні нам "дякую" та "смачного" під час обіду. А беззаперечним фактом міцної дружби народів став момент нашого від'їзду. Делегація КНЕУ вирушала додому першою відповідно до розкладу потягів. Це був дуже зворушливий момент, адже нас проводжали виключно всі.

Зі слезами на очах, з радістю на душі, з новими ідеями в голові ми поверталися додому. Знову півтори доби подорожі, але це було того варте. Тож ми сердечно дякуємо керівництву нашої ППОСА, зокрема Ользі Чабанюк, за надану нам можливість такого відрядження, організаціям профспілкової зміни в Анапі та усім-усім нашим московським друзям за чудовий час, проведений разом. Впевнені, що тепер вони це зможуть прочитати і без перекладу.

Антон Гурін,
голова комісії з питань професійного розвитку та зв'язків з громадськістю

prof.com

Вітаємо

24 листопада свій ювілей святкує Наталія Олексіївна Кучеренко — головний лікар санаторіо-профілакторію ДВНЗ "КНЕУ імені Вадима Гетьмана". Людина з чуйним серцем, професіонал у своїй справі, яка завжди прийде на допомогу. Наталія Олексіївна постійно йде на зустріч студентам та допомагає Профкому у виконанні такого нелегкого завдання, як оздоровлення студентів.

Шановна Наталіє Олексіївно, Первинна профспілкова організація студентів та аспірантів університету від імені усього студентства щиро дякує Вам за Вашу турботу та бачає, щоб Ваше життя завжди було осяяне сонячним промінням, щоб лише хороші події траплялися на Вашому шляху. Ми зичимо Вам міцного здоров'я, творчих успіхів, натхнення та позитивного настрою. Нехай у Вашому житті трапляються лише чудові події, а всі проблеми нехай оминають Вас та Вашу родину. З ювілеєм!!!

З повагою та любов'ю, профспілковий комітет студентів та аспірантів

З Днем народження, рідний КНЕУ!

Дорогі викладачі та студенти! Від усього серця вітаємо вас із 105-ю річницею з дня заснування ДВНЗ "Київський національний економічний університет імені Вадима Гетьмана".

Наш університет по праву вважається найпрестижнішим вищим навчальним закладом економічного спрямування. Вже 105 років КНЕУ представлений найкращим професорсько-викладацьким складом, провідними фахівцями та працелюбними студентами. Щорічно КНЕУ дає старт в майбутнє понад двадцять тисяч енергійних, цілеспрямованих молодих людей. Тож, шановні викладачі, бажаємо вам напередодні нашого спільного свята міцного здоров'я, успіхів у професійній діяльності, наснаги, натхнення, енергії та вдячних студентів. А вам, дорогі студенти, бажаємо творчих успіхів, наснаги та терпіння у навчанні, мати активну життєву позицію та гідно нести звання студента Київського національного економічного університету імені Вадима Гетьмана. Зі святом вас!

З повагою, Голова Студентської академічної ради Маріне Саркісян

Профбюро ФІСіТ: підбито підсумки

На початку листопада на факультеті інформаційних систем і технологій проходила звітно-виборча конференція, на якій обговорювалися підсумки роботи профбюро факультету за 2010-2011 навчальний рік. До складу президії увійшли: заступник декана факультету С. С. Вацаєв, заступник голови профспілкового комітету студентів та аспірантів КНЕУ Максим Щеглюк, а також голова профбюро фінансово-економічного факультету Євгенія Чорновол.

Конференція почалась з доповіді голови профбюро факультету Людмили Міленіної щодо виконаної роботи. До складу доповіді входили такі пункти, як робота із соціально незахищеними категоріями студентів, надання студентам факультету оздоровчих путівок, участь у навчанні профактиву, розповсюдження студентських проїзних квитків, проведення культурно-масових заходів для студентів факультету, проведення спортивних заходів на факультеті, інформаційне висвітлення студентського життя на факультеті та інші заходи.

Після доповіді було проведено вибори голів комісій, у результати яких було затверджено такий склад профбюро:

● заступник голови профбюро — Павло Красномовець;

- заступник голови профбюро — Олексій Михайленко;
- голова організаційно-фінансової комісії — Марія Ліфтерова;
- голова комісії з питань спорту та туризму — Олександр Кириченко;
- голова культурної комісії — Антон Зварич;
- голова комісії з питань працевлаштування — Прасад Алок-Раман;
- голова інформаційної комісії — Микола Ткаченко;
- голова комісії соціально-правового захисту — Єлизавета Карімова;
- голова комісії з питань оздоровлення — Андрій Гуца;
- голова комісії з питань професійного розвитку та зв'язків з громадськістю — Олексій Білов;
- голова житлово-побутової комісії — Микола Маравієвський.

● Головою профбюро було переобрано Людмилу Міленіну, з чим їй щиро вітання. За рік нею успішно було виконано величезний обсяг роботи, тому її повторне призначення на посаду ні для кого не стало несподіванкою. Закрив конференцію короткою промовою декан факультету Олександр Дмитрович Шарапов.

Активісти про Одесу

Шановні читачі, хочу розповісти Вам, як команда найактивніших студентів КНЕУ відвідала Одесу, а точніше Одеський національний економічний університет. Наша маленька делегація складалась з активістів, котрі займаються комісією з питань культури в нашому університеті від кожного факультету, а саме: з Романа Бочковського (ФЕФ), Вікторії Грищенко (ФЕАПК), Олександри Мамонтової (КЕФ), Андрія Ткачука (ОЕФ), Ірини Поліщук (ФЕтаУ), Аліни Панчук (ФУПтаМ), Катерини Рапуги (ФМЕІМ). Наша мандрівка була наповнена теплом одеського сонця, привітними посмішками одеситів та найтеплішим прийомом "оде-увців".

Первинна профспілкова організація ОДЕУ запросила нас на концерт, який старші курси (2-5) ОДЕУ організували для першокурсників. Це було дуже феєрично. Концерт пройшов на одному диханні. І хоч ми і були гостями, та за короткий час концерту дізнались про все, що відбувається в ОДЕУ.

Серед виступів були вокальні, танцювальні номери та сценки від факультетів. Дуже неординарним було представлення всього активу університету — Студентської ради та Профспілки студентів. Глядачі побачили чудову підбірку відеокліпів про ОДЕУ.

Після завершення концерту ми вкотре переконалися, що бути студентом, а ще й активістом — це кру-

то, і що активне університетське життя — це найкращі роки твого життя. Команда активістів ОДЕУ на цьому концерті на 100% змогла передати своєму першому курсу, і нам як гостям, всі ті емоції, які вони переживають протягом свого студентського життя.

Наша делегація зробила для себе деякі відмітки, які ми, певно, використаємо у своїй діяльності, адже ми їздили до ОДЕУ безпосередньо з ціллю обміну досвідом.

Та окрім того, не можливо не відмітити найголовнішого! Того, що під час цієї мандрівки ми знайшли один з одним спільну мову, стали один з одним на одну хвилю, стали друзями, котрі відтепер завжди

прийдуть один одному на допомогу. І об'єднавши зусилля, ми зможемо зробити все, що завгодно, задля КНЕУ!!!

Ми щиро вдячні Первинній профспілковій організації студентів та аспірантів ДВНЗ "КНЕУ імені Вадима Гетьмана" та Первинній профспілковій організації ОДЕУ за надану нам можливість відвідати яскравий та сповнений позитивними емоціями і драйвом концерт. Та, звичайно ж, дякуємо ОДЕУ за чудово проведений в Одесі час.

Катерина Рапуга, голова профбюро ФМЕІМ

Наприкінці вересня на засіданні Первинної профспілкової організації студентів та аспірантів університету серед інших робочих питань розглядалося одне, яке мало доленосний характер. Адже його рішення відіграє неабияку роль у подальшій діяльності Профкому. Питання це стосувалося призначення заступників голови ППОСА.

Протягом кількох останніх років ці відповідальні посади займали чудові працівники люди — Наталія Шендрик та Інна Добровольська. Вони зробили свій неоціненний внесок у роботу організації. Але життя не стоїть на місці. Пропрацювавши тривалий час, втілюючи в життя безліч проєктів, щодня допомагаючи голові Профкому Ользі Чабанюк, відстоюючи права студентів, Наталія та Інна розпочали новий етап свого життя. Ми сподіваємося, що всі труднощі на своєму шляху вони зможуть з легкістю подолати, адже Профком дав їм неоціненний досвід.

Але перед самим Профкомом постало питання, хто відтепер очолить посади заступників після цих, здавалося, незамінних людей.

За рішенням засідання, у якому брали участь всі голови профбюро, голови усіх комісій та, звичайно ж, запрошені проректор з науково-педагогічної роботи Тетяна Євгенівна Оболенська та заступник проректора з виховної роботи Ірина Анатоліївна Балягіна, на голосування було висунуто кандидатури Максима Щеглюка та Марини Жилінської. Більшість голосів "за" рішення було прийнято. Ніхто з учасників засідання не проголосував проти.

Тож варто тепер більш детально розповісти про новообраних заступників голови Профкому.

Максим Сергійович Щеглюк народився 9 квітня 1991 року в місті Києві. У 2006 році він став студентом Економічного коледжу ДВНЗ

Дозвольте представити

"КНЕУ імені Вадима Гетьмана" і згодом очолив профспілкове бюро цього навчального закладу.

Під час навчання в коледжі вів активну діяльність, був незмінним лідером самоврядного руху, організував культурно-масові, спортивні заходи, тренінги, інтелектуальні змагання тощо. Максим неодноразово отримував подяки та грамоти від ректора КНЕУ, Центру культури і мистецтв та ППОСА. У червні 2009 року він закінчив економічний коледж і отримав диплом з відзнакою.

З вересня 2009 став студентом 2-го курсу кредитно-економічного факультету КНЕУ, а вже в грудні того ж року очолив профспілкове бюро факультету. За всі ці роки Максим Щеглюк зарекомендував себе як здібний організатор, надійний колега та хороший товариш. За організаційські уміння Максим був нагороджений грамотою Київської міської організації профспілки працівників освіти і науки України за "Особистий внесок у захист соціально-економічних прав та інтересів студентської молоді, активну роботу у профспілці, та підготовку і проведення на високому рівні семінару голів первинних профспілкових організацій ВНЗ м. Києва", подякою Голови Шевченківської РДА за "Вагомий внесок у розвиток Шев-

ченківського району м. Києва", а також подяка від ректора університету за "Вагомий особистий внесок у розвиток громадського руху факультету та університету".

Максим бере активну участь у профспіл-

кових конференціях. Був учасником конференції "Профспілкові організації на сучасному етапі та перспективи розвитку" (м. Москва) 2010 р., а у 2011 р. — конференції "Студентські профспілкові організації в ВНЗ: специфіка роботи та перспективи розвитку" (м. Москва).

Марина Володимирівна Жилінська народилася 22 березня 1991 року також в місті Києві. Ще під час свого шкільного навчання брала активну участь у громадському житті. Брала участь в олімпіадах та в конкурсі Малої академії наук, де стала переможцем І-го етапу Всеукраїнського конкурсу МАН

"Дослідник" в секціях "Психологія", "Англійська мова".

У 2008 році Марина Жилінська стала переможцем фінального районного конкурсу на кращого лідера учнівського самоврядування "Я — шкільний лідер. За мною майбутнє", 18 червня 2008 року була нагороджена подякою і цінним подарунком від київського міського голови Л. Черновецького за високі успіхи у навчанні та активну участь у загальношкільській акції "Гордість і надія столиці" у номінації "Авторитет і лідерство". У червні 2008 року закінчила гімназію із золотою медаллю.

У вересні 2008 року Марина стала студенткою обліково-економічного факультету ДВНЗ "КНЕУ імені Вадима Гетьмана". Навчаючись ще на першому курсі, у жовтні того ж року вона очолила профспілкове бюро факультету.

Марина завжди відповідально та сумлінно ставиться до своєї роботи, тому й була нагороджена подякою від ректора А. Ф. Павленка та голови профкому Ольги Чабанюк за сумлінну роботу та добросовісне виконання обов'язків, за вагомий особистий внесок у розвиток громадського руху факультету та університету, а також свідцтвом стипендіата київського міського голови за успіхи у навчанні та громадську діяльність.

У 2009 році брала участь у студентській науковій конференції з дисципліни "Соціологія". Марина є чудовим прикладом для студентів і у навчанні.

На плечі нових заступників відтепер лягає ще більша відповідальність. Але весь актив Профкому впевнений, що Максим та Марина справляться зі своїм завданням на всі сто. Зичимо їм успіху та, як то кажуть, попутного вітру у їх роботі.

Актив Первинної профспілкової організації студентів та аспірантів

У нас в гостях

Зустріч з поетом

Ну що б, здавалося, слова,
Слова та голос — більш нічого...
Т. Шевченко

Тихий вечір спадає на землю, жовте осіннє листя шурхотить під ногами, на душі радісно й тривожно. Ми поспішаємо, адже сьогодні, 3 листопада, в нашому університеті відбудеться зустріч з видатним українським поетом Дмитром Павличком.

О 15 годині в супроводі студентів факультету економіки та управління Ольги

Криворучко та Максима Беркаля до зали бадьоро зайшов вже немолодий сивочолый чоловік. Це був Дмитро Павличко. Студенти зустріли його гучними оплесками. На вечорі були присутні завідувачі кафедр української мови та літератури, філософії, політичної історії, а також викладачі.

Вечір розпочався віршем, який прочитала землячка поета, студентка 1-го курсу факультету економіки та управління Віталія Шкрібляк.

Дмитро Павличко розповів про своє дитинство, юність, про свій нелегкий творчий шлях.

Я народився на землі
Від батька, що орав ту землю.
Ніколи я не відокремлю
Себе від хлопської риллі.

Саме у цих рядках Дмитра Павличка бринить у серці журавлиний ключ рідного поля, осінній обрій в багреці та злоті, живе у пам'яті той черствий, загорьований

шматок хліба, з яким проводжали його в дорогу.

Студент 2-го курсу факультету МЕІМ Олег Соболь декламував вірш Дмитра Павличка "Дві ялинки" (ранньої поезії). Це вразило поета, зачепило струни серця і по щоді скотилася непрошена сльоза. Золотий голос КНЕУ, Ірина Артеменко, неймовірно зворушливо заспівала найвидатнішу пісню Дмитра Васильовича "Два кольори". Несподівано всі гості піднялись і почали дружньо співати разом з поетом та Іриною. Ця зворушлива мить надовго залишиться в пам'яті Дмитра Васильовича.

Багато розповідав Дмитро Павличко про своє життя та творчість. Під час роз-

мови всі відчували неймовірну любов до рідного слова, до величкого українського народу, до Батьківщини. Цим незга-

симим почуттям наповнене кожне слово поета. Його слова глибоко падали в молоді серця, як стигле зерно в чорну ріллю. Він — людина допитливої, неспокоїної вдачі. Хоч і "літа на осінь повернули", але всі ми відчували у його словах молодечий запал, папороті цвіт, що захована в тайниках його поезії.

Дмитро Васильович підписав і подарував нашому університету два томи своєї літератури. Студентська академічна рада вже передала їх до головної бібліотеки, отож тепер всі охочі зможуть скористатися книжками в залі укріністики.

До нових зустрічей, дорогий Дмитре Васильовичу!

Викладач кафедри української мови та літератури
Н. С. Павловська
та студентка 2-го курсу
факультету економіки та управління
Ольга Криворучко

Наші цифри

Короткий екскурс в історію

Цього року наш університет долає сто п'яту сходинку своєї історії, лідерства та професіоналізму. Ми вдячні викладачам, деканам та ректору за те, що вони кожного року, кожної миті продовжують натхненно збагачувати та підтримувати наш Будинок Знань. Ми шановуємо пам'ять тих, хто заклав потужний фундамент університету й розбудовував його протягом багатьох років.

Про історію університету відомо та написано багато. Сотні видатних та авторитетних викладачів протягом багатьох років готували студентів — спеціалістів свого часу. Послужний список викладачів може гордитися такими іменами, як Дмитро Граве, Євген Патон, Василь Гарбузов, Василь Власенко та багато інших, хто робив свій вклад у розвиток національної економіки та підтримував престиж університету.

На жаль чи на радість, наш університет витратив багато років на пошук свого постійного осілого місця. Часто змінювались приміщення, аудиторії... Це були й орендовані приміщення, і корпус теперішнього Педагогічного університету ім. М. П. Драгоманова, й тимчасове "кочівництво" у Харків.

Проте за сприянням меценатів, власні будівлі-корпуси постійно зводилися, незважаючи на періоди евакуації під час війни й на вимоги в наданні своїх щойно зведених будівель новим створеним навчальним закладам. Контингент студентів із плином часу також

стабільно зростає: починаючи з 1906 року, року свого заснування, коли на Курсах навчалося 229 студентів, закінчуючи сьогоднішнім — понад 38 тисяч осіб. Під керівництвом таких видатних вчених, як Петро Сльозкін та Костянтин Воблій, університет (тоді — Київський комерційний інститут) закінчили такі політичні діячі: М. М. Ковалевський, С. С. Остапенко та О. П. Довженко.

Хоча назва університету часто змінювалась (від "Київські вищі комерційні курси" до "Київський державний економічний університет"), мета у нас була й залишається незмінна — здійснити вагомий вклад у суспільний розвиток через дослідження, генерування нових знань, їх поширення та підготовку конкурентних фахівців і креативних особистостей. І вже сто п'ять років університет успішно прямує, долає та знову ставить собі одну ціль — надати фундаментальні знання студентам та підвищити рівень їх конкурентоспроможності на ринку праці. Сьогодні, як і сто п'ять років тому, для цього є всі умови, адже в університеті викладають 507 кандидатів наук, понад 127 професорів та докторів наук, 8 академіків на чолі з досвідченим керівником, Героєм України та заслуженим діячем науки і техніки України Анатолієм Федоровичем Павленком.

Не варто забувати й те, що КНЕУ іде в ногу з інноваційними технологіями навчання. Йдеться не лише про опанування та реалізацію Болонської системи, а й про таку "дивину", як електронний журнал. Деякі викладачі та студенти оцінюють це нововведення як позитивно, так і

негативно. Проте пам'ятаймо, що електронний журнал дає змогу ефективно контролювати відвідування студентами занять як з боку батьків, так і з боку самих студентів.

Привабливу та ефективну атмосферу для навчання формують студентські профспілки, товариства та організації, що вже набули певного досвіду свого функціонування. Наприклад, вже більше десяти років існує Наукове студентське товариство КНЕУ. Воно надає студентам широкий спектр можливостей для реалізації себе та свого потенціалу у різноманітних галузях та науково-дослідних роботах.

Також з часом удосконалюється та урізноманітнюється культурно-світське життя нашого університету. Щорічні конкурси та змагання знаходять підтримку у все більшій кількості студентів, обрамлюючи навчальні будні в цікаві та несподівані події.

Охопити ці всі сто п'ять років неможливо, вони повні історією, людьми та мовами. Одні приходили, інші зникали... Студенти, часом втомлені, проте натхненні, викладачі, частіше втомлені, проте впевнені, аудиторії, завжди втомлені, проте ніколи не самотні, буфети та лави попід корпусами, завжди залюднені — це все і є духом університету, що, можливо, трішечки змінюється з часом, проте назавжди покоїться в стінах поміж щілин; в стінах, де колись хоча б раз була зачитана лекція чи відбувся диспут про теорію Сміта.

І не забуваймо: ми — красиві! Ми — талановиті! Ми — розумні! Ми — конкурентні! Ми — КНЕУ!

PR-agency "Smells Creative"

45 років ФУПтаМ – ще одна сходинка нагору

Факультет управління персоналом та маркетингу — це синтез цілеспрямованих й перспективних студентів, творчих та креативних особистостей, які цього року святкують своє 45-річчя.

Коріння історії факультету сягає початку 20 століття, з появою в 1906 році Київських комерційних курсів.

Багато років на комерційному факультеті працювали відомі в країні та у світі вчені: Є. Є. Слуцький, О. М. Андерсон, В. А. Бажаєв, Д. О. Грабе, В. Г. Шапошиников, П. Р. Сльозкін, О. О. Богомолець, П. Ф. Єрченко, О. М. Гіляров, М. Б. Делоне, Є. О. Патон та ін.

Навчання на факультеті завершувалося випускними іспитами, які приймала комісія під керівництвом декана. За результатами іспиту випускники комерційного факультету, які показали відмінні знання, одержува-

ли звання комерційного інженера першого або другого розрядів. Крім того, кожному випускнику інституту надавалося звання "Почесного громадянина" і право носити значок свого навчального закладу.

Факультет разом із самим університетом переживав багато трансформацій, зокрема багато разів змінювалась назва. Своє сучасне обличчя факультет отримав у 1965 році, коли в університеті був відкритий факультет економіки праці та матеріально-технічного постачання.

Як бачимо, сучасний факультет управління персоналом та маркетингу має потужну історію, на основі якої наші студенти будують майбутнє університету. Тому гідно відсвяткувати День народження факультету — це завдання загально-університетського масштабу.

Так на честь Дня факультету відбувся виступ студентів ФУПтаМ у концерт-холі університету. Його організація лягла на широкі та відповідальні плечі студента 4-го

курсу Дмитра Шевченка (активіст та ініціатор), а також на студентку 2-го курсу Наталію Мельникову (голова культурного сектору). Вони розповідають, що більше 60 людей брали участь у концерті, готували вокальні та інструментальні виступи, приймали участь у флеш-мобі. Підготовка концерту зайняла майже місяць, але результат був того вартий.

Підводячи підсумки свята, можна впевнено сказати, що наші студенти найталановитіші серед теперішньої молоді. І вони завжди знайдуть своє місце в житті, адже кожний з них впевнений у своїх знаннях, які дав їм ФУПтаМ.

PR-agency "Smells Creative"

Студентські репліки

КВЕСТ для першокурсника

Нарешті прийшов новий навчальний рік і нарешті ми дочекалися своїх першокурсників. Вся команда чекала їх з нетерпінням, оскільки це продовження нашого факультету, нашого профбюро, нашої команди АПК. На радість всім нам вони виявилися не на жарт активними та ініціативними. Тому вирішили спрямувати їхню активність у правильне русло: у спорт та логічні завдання. Вперше ми організували спортивний квест для 1-го курсу і зрозуміли, що не останній!!! Адже першокурсники були дуже задоволені завданнями, які ми приготували для них разом з заступником декана нашого факультету О. В. Садовником.

Ми не можемо передати емоції студентів від квесту, тому попросили їх поділитися ними з усіма нами.

Іра Іщенко: "Мені дуже сподобався квест, який нам організувало профбюро. Видно, як постаралась команда, аби придумати для нас такі інтригуючі завдання. Як на мене, квест був захоплюючим, веселим та завдяки ньому ми здружились не тільки групою, а й факультетом".

Дмитро Соляр: "В цілому враження дуже позитивне. Організація квесту була на належному рівні: цікаві завдання, особливо в деканаті. Команда моєї групи залишилася задоволеною, але трішки засмученою тим, що ми не здобули перемогу, проте для нас головною метою було весело провести час.

Тож ми щиро дякуємо профбюро ФЕАПК за організований конкурс і з нетерпінням очікуємо на нові змагання".

приємно, що ви намагаєтесь зробити наше студентське життя ще цікавішим! Дякуємо, що прийняли першокурсників нашого найкращого та найдружнішого факультету до себе в сім'ю".

Влад Чикивчук: "Враження від квесту особисто в мене склалися дуже позитивні. Завдання були цікаві та захоплюючі. Для мене найцікавішим було те завдання, де було

три задачі. Дякуємо організаторам за це веселе змагання".

Аліса Ішук: "Мені квест дуже сподобався... По-перше, веселі і

курсників, як до своїх рідних і давно їм відомих друзів... це теж допомогло нам відчувати себе у своїй тарілці.

Сподіваюсь, що подібні заходи проводитимуться і надалі, а ми зможемо активно себе проявляти і насолоджуватись усіма радостями студентського життя".

Діана Доскоц: "Я щиро вдячна членам профбюро нашого факультету за проведення квесту! Нам було досить цікаво та весело! Всі завдання просто супер, а після перемоги моєї команди емоції зашкалювали просто! Всі команди були дуже дружні та зібрані! Нам дуже

захоплюючі завдання допомогли підняти собі настрій та й трохи поворошитись. По-друге, відносини в групі після квесту значно покращились... командний дух зроби своє, так би мовити... ми стали більш дружніми та згуртованими, зараз всі готові допомогти один одному і підтримати в необхідний момент. Ще приємно здивувало те, що старшокурсники, які це все дійство влаштовували, ставились до нас, першо-

Отже, дорогі першокурсники, дякуємо вам за приємні відгуки, ми старались!!! Повірте, це тільки яскравий початок вашого студентського життя, яке ми допоможемо вам зробити незабутнім!!!

Оргкомітет

Плануй із "Real Start"

Ми — володарі власного життя. Тому саме ми несемо відповідальність за власний вибір. Кожен сам вирішує для себе, яка роль йому до вподоби. Бути пасивним і покладатися на випадок чи впевнено йти до мети, реалізуючи власний потенціал та розкриваючи себе як особистість. Зрозуміло, для того, щоб бути лідером — одного бажання замало. Потрібно наполегливо працювати, прикладаючи немало зусиль.

учасниками комплексу майстер-класів та тренінгів від успішних практиків, написанні бізнес-планів та можливості проконсультуватися у провідних експертів щодо започаткування власної справи.

Конкурс представлений наступними етапами:

I. Реєстрація (з 10 жовтня по 3 листопада).

II. Проведення майстер-класів та тренінгів (з 2 по 24 листопада) за наступною тематикою:

1. Грошові потоки: створення власної справи.

2. Моделювання та фінанси бізнесу.

3. Маркетинг для стартапу.

4. Презентація для інвестора.

5. Реєстрація компанії: вибір форми власності та оподаткування.

III. Написання та здача бізнес-планів (з 25 листопада по 9 грудня).

IV. Перевірка готових бізнес-планів Експертною радою. Відбір кращих робіт.

V. Попередній захист кращих робіт.

VI. Фінальна конференція (23 грудня).

Проект стартує 10 жовтня. Деталі на сайті Real-Start.org.ua.

Що в результаті? Крім отримання власного бізнес-проекту та плану власної справи:

● учасник, що посідає перше місце, отримує стипендію у розмірі 40000 грн. від Української вищої школи бізнесу на навчання за програмою "Створи свій бізнес" (<http://ugsb.ua/ru/sozday-svoy-biznes/>);

● переможцю буде надано робоче місце в офісі СБІ;

● переможці, що займуть з першого по п'яте місце, отримують по 3 консультації від Максима Шкильова (<http://www.facebook.com/Shkilov.Maksym>) з приводу створення, розвитку власної справи та залучення інвестицій;

● командам, що займуть друге та третє місце в конкурсі "Real Start" "Брокерський дом "ОТКРЫТИЕ" зараховує на

торгівельні рахунки активи в сумі 3000 і 2000 грн. відповідно (ці суми можна перевести в готівку);

● всі переможці матимуть можливість безкоштовного відвідування одного майстер-класу або тренінгу від CashFlow Club (<http://cash-flow.com.ua/all-events-of-this-month.html>) або бізнес-гри "W e c a n o m y" (<http://www.wecanomy.com/>);

● заохочувальні призи від "Брокерського дома "ОТКРЫТИЕ" — рахунок в цінних паперах з наданням програмного забезпечення для роботи на Українській біржі, а також можливість безкоштовно відвідати

навчальний курс "Начинающий трейдер" (вартість — 950 грн.).

Це дійсно реальна можливість втілити свою ідею у життя. Минулорічні перемож-

національного економічного університету імені Вадима Гетьмана. Адже метою діяльності СБІ є сприяння реалізації студентів у бізнесі.

Усім охочим пропонується взяти участь у конкурсі ідей бізнесу "Real Start". Суть проекту полягає у проходженні

ниці конкурсу бізнес-планів "Stand up! Start up!" є яскравим прикладом поєднання грації, гостроти розуму та, звісно, креативності. Їхні "Маски для сну" — це вже не мрія, а реальність.

Уже не за горами Євро-2012. Це унікальна нагода реалізувати свої можливості та допомогти країні при підготовці та проведенні чемпіонату Європи з футболу. Отож, не зволікайте, приєднуйтеся до числа щасливчиків, які змогли втілити свій бізнес-план у життя.

Відкрийте свої можливості світові! Вдихайте повітря на повні груди! Беріть від життя максимум! Ідіть назустріч майбутньому! Не відкладайте на завтра те, що можна зробити вже сьогодні! Не зупиняйтеся на досягнутому! Реалізуйте свій потенціал! Мало прагнути — потрібно діяти! Це Ваш шанс! Скористайтеся ним!

Прес-центр Студентського бізнес-інкубатору

Управлінські поєдинки: технологія перемоги

Розрізнення ділової та позиційної боротьби дозволяє ефективно використовувати можливості компромісу і мінімізувати затрати на ведення боротьби
Володимир Тарасов

Наприкінці жовтня у нашому університеті відбувся II-й чемпіонат "Управлінські поєдинки: технологія перемоги" за підтримки Центру бізнес-стратегій "Перспектива", кафедри страхування та Студентської академічної ради фінансово-економічного факультету.

Цей захід було проведено у рамках Програми інноваційного розвитку Київського національного економічного університету імені Вадима Гетьмана для забезпечення особистісного та професійного зростання студентів, формування компетенцій, що визначають конкурентоспроможність випускників в Україні та світі.

Управлінський поєдинок — це публічне єдиноборство двох учасників, кожен з яких прагне показати свою перевагу в управлінні конфліктною ситуацією за фіксований час в режимі реального діалогу. Ця перевага досягається за рахунок особистої переговорної і управлінської майстерності. Учасники чемпіонату, які беруть участь у поєдинку, отримують до його початку опис ситуації, свою роль, бачення конфліктної ситуації з цієї ролі, а також мету, яку вони повинні досягти в діалозі. Далі вони отримують можливість протягом 10 хвилин застосувати свої персональні переговори та управлінські технології шляхом публічного вирішення конкретної ситуації за наявності активного опонента. Кожен з учасників поєдинку, виступаючи в конкретній ролі, намагається максимально добитися реалізації необхідного щодо ситуації інтересу. Таким чином, протягом 10 хвилин чистого часу судді та глядачі мають унікальну можливість спостерігати поведінку гравців при вирішенні конкретної ситуації, яка в реальному житті залишається "за кадром".

Наявність обмеженого часового ресурсу (2 раунди по 5 хвилин зі зміною ролей) і 9 суддів, які після закінчення цього часу шляхом голосування визначають в конкретному поєдинку переможця, дозволяють виявити конкурентні переваги кожного учасника. Обов'язкові коментарі кожного судді, що пояснює своє рішення, дають чітке розуміння сильних і слабких сторін кожного з учасників. А саме: здатність учасників до точного аналізу ситуації, вироблення правильної стратегії, корекція наміченого плану під час поєдинку, здатність до імпровізації у ході поєдинку.

Дізнавшись про яскраві враження та цінний досвід, що отримали учасники минулорічного чемпіонату, ми теж вирішили спробувати свої сили. Протягом першого дня поєдинків із усіх

заявлених учасників було обрано 16 фіналістів шляхом проведення трьох видів змагань, що розкривали здібності студентів до проведення переговорів. Серед них був навіть один першокурсник — Денис Малащенко.

На другий день турніру учасники доводили своє вміння та змагалися у вправності знаходити продуктивне рішення конфліктної ситуації, що була задана, і при цьому відстояти свої інтереси. На словах це здається просто, та коли ти потрапляєш в атмосферу напружених переговорів, і за лічені секунди необхідно зорієнтуватися у відповідній ролі та інтересах, що відстоюєш, встигнути запропонувати конструктивне рішення раніше, ніж твій опонент, та швидко відповісти на умови, що висуває зустрічна сторона, при цьому не програвши своїх позицій, то розумієш, що не так все це

просто. Але так цікаво побути п'ять хвилин керівником компанії чи її відділу і вирішувати серйозні проблеми, з якими вони стикаються, оскільки кейси були складені на основі реальних ситуацій.

Ми вважаємо, що для кожного учасника управлінські поєдинки — це не лише десять хвилин напруженого діалогу, а й неоціненний досвід, що отримуєш, аналізуючи свій виступ та виступи інших учасників. Важливими та авторитетними є поради та зауваження суддів, оскільки вони спостерігають за ходом вирішення кейсу, помічають твої помилки та дають поради для їх уникнення.

Хоча учасники і змагалися між собою, але атмосфера була дружньою і приємною. Кожен учасник намагався не тільки пройти в наступний тур, а й підтримував інших фіналістів. Гравці радилися між собою, обговорювали кейси та вибудовували стратегії поведінки сторін. Хоча гра вже

Кожен учасник отримав масу задоволення від гри. З нами поділилися враженнями деякі фіналісти. Артем Козуб: "Участь в подібного рівня проектах — важливий досвід для студентів, які прагнуть бути успішними в діловій сфері, саме тому я дуже вдячний можливості брати участь в управлінських поєдинках, оскільки це є передумовою виявлення свого потенціалу та подальшої його реалізації в майбутньому". Ілона Поддєрьогіна: "Для мене управлінські поєдинки є гарною практикою ділового спілкування, оскільки поради й настанови суддів дають можливість виявити, проаналізувати й виправити свої помилки. Маю надію, що в майбутньому все більше студентів будуть брати участь в цьому проекті". Олексій Пономаренко: "Управлінські поєдинки були для мене корисними у плані відпрацювання навичок психологічної взаємодії на рівні вербального спілкування". Для Оксани Мініної чемпіонат дав "можливість проявити свою уяву, винахідливість, вміння слухати співрозмовника та вчасно реагувати на зміну обставин, вміння "тримати удар" (не здавати позицію)". Також не могли ми не запитати і думку першокурсника Дениса Малащенка, який з великим задоволенням та цікавістю брав участь та спостерігав за поєдинками. Денис висловився так: "Я дуже радий, що взяв участь в управлінських поєдинках. Я отримав грандіозні емоції, враження. Здобув досвід в ігровому спілкуванні для того, щоб в наступному році зайняти позицію призерів!".

Приємно, що всі учасники отримали бажані навички та максимум задоволення від змагання. Тож запрошуємо студентів брати участь у майбутніх поєдинках!

Хочемо висловити подяку всім організаторам та партнерам: Центру бізнес-стратегій "Перспектива", Студентській академічній раді фінансово-економічного факультету, кафедрі страхування, страховій компанії "БРОКБІЗНЕС", акціонерній страховій компанії "ІНГО" та Київському Страховому Дому; а також суддям та учасникам, які допомогли нам спробувати себе у ролі управлінців.

Тетяна Губар та Юлія Голомоза, студентки фінансово-економічного факультету

й закінчилася, та враження і емоції переполюють нас і зараз. Ми з нетерпінням чекаємо наступних поєдинків.

Переможцем чемпіонату став студент 4-го курсу Артем Козуб. Друге місце посіла студентка 4-го курсу Ілона Поддєрьогіна, а третє місце розділили між собою студент 4-го курсу Олексій Пономаренко та студент 2-го курсу Олександр Поліщук. Переможці отримали цінні призи від організаторів та партнерів чемпіонату.

IDCEE — місце, де отримують старт великі ідеї

Всі ми знаємо про Фейсбук, Скайп, Твітер, Групон — проекти та ідеї, успішно втілені в життя командами молодих ентузіастів. Ще донедавна можливість втілити в життя свою ідею мали лише молоді спеціалісти Заходу. Проте час минає, все змінюється. І тепер таку нагоду отримала й українська молодь.

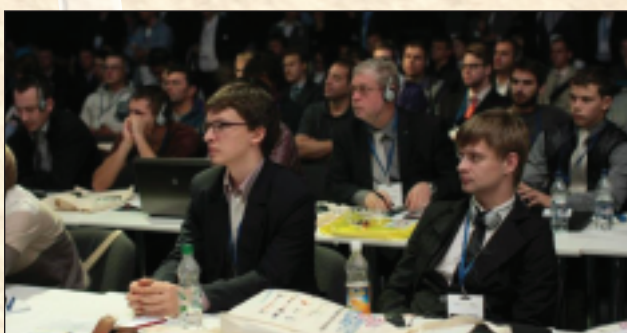
25-26 жовтня в Києві перебували інвестори з США, країн Європи та Росії, що шукали нові проекти та ідеї. Також до них приєдналися підприємці, що перебувають в пошуку інвесторів для розвитку своїх стартапів. Центром уваги конференції стали інновації в IT-бізнесі та перспективи, які вони відкривають для обдарованої молоді. Після загальноуніверситетського конкурсного відбору в конференції взяли участь студенти факультету інформаційних систем і технологій та факультету міжнародної економіки і менеджменту: Олексій Білов, Олексій Бондаренко, Микола Джур, Дмитро Євдокимов, Євгенія Євдокимова, Дмитро Жданов, Юрій Кабай, Павло Красномоєць, Роман Прасад, Юлія Рудяк, Ігор Савченко, Андрій Чернишов.

На думку самих інвесторів, інновації це ніщо інше, як наука, що приносить прибуток. Саме тому Україна потрапила до їх поля зору як країна, що має значний науковий потенціал. Вже на сьогодні ми посідаємо 5-те місце в світі за рівнем обсягів надання послуг аутсорсингу в IT-сфері. Нині закордонні інвестори визнають за Ук-

раїною можливість посісти місце лідера у сфері інформаційних технологій.

Окрім переваг для розвитку IT-бізнесу в Україні, на конференції було згадано і причини, що стримують іноземних інвесторів від вкладання коштів у проекти Східної Європи в цілому та України зокрема.

Перш за все це відсутність досвіду як платформи для успішного втілення ідей в життя.

Другою, не менш важливою проблемою є відсутність в Україні законодавства, що регламентувало б створення, реєстрацію та легальну

діяльність IT-компаній. Це заважає розвитку IT-екосистеми, а отже і зменшує шанси на успішну діяльність в цьому напрямку.

Ще однією причиною, через яку іноземні інвестори з частковою обережністю ставляться до інвестування українських проектів, є відсутність успішної практики та належних прикладів підприємництва в сфері IT для молоді.

Як окрему проблему слід виділити вивчення англійської мови. IT-бізнес — англійське середовище, де без знання мови неможливо розраховувати на успіх. Саме тому вивчення англійської мови є необхідною умовою, в нашому ВНЗ зокрема.

Проте інвестори не бачать відмовлятися від настільки перспективної країни, тож вони ведуть мову про "Прихід бізнесу в освіту". Інакше кажучи, самі інвестори виявили ініціативу і відвідують ВНЗ України, розповідаючи про існування подібних проектів. Також окремі компанії, такі як Eram, GlobalObject, SoftServe, МирраТех, Luxoft проводять семінари та майстер-класи для студентської молоді з метою підготовки та залучення до своїх проектів кваліфікованих працівників.

Основну проблему інвестори та компанії вбачають у відсутності доступу до освіти. За словами Сергія Тігіпка, співзасновника TAC Group, планується впровадження законопроекту, згідно з яким податок на прибуток IT-компаній буде знижено до 5%, також 5% становитиме єдиний соціальний внесок для працівників в IT-сфері. Також планується створення умов для доступу бізнесу безпосередньо в ВНЗ з метою підготовки необхідних працівників.

На завершення конференції було оголошено список стартапів-переможців. Їх заохотили грошовими призами, проте найголовнішим призом для кожної команди стала увага інвесторів.

Подібні заходи є чудовою нагодою молодим підприємцям для створення команд з таких само молодих та амбіційних людей, знайомства з інвесторами. Тут немає поділу на ранги чи за соціальною приналежністю. Всі є рівними і навіть волонтер може спілкуватися з інвесторами міжнародного класу.

Investor Day of Central and Eastern Europe — чудова нагода отримати досвід та всі необхідні можливості для розвитку нових стартапів.

Олексій Білов, студент 4-го курсу факультету інформаційних систем і технологій

Дорогами до прекрасного

Газета культурологічного клубу КНЕУ

Прекрасне не потребує доказів

ВОЛЬТЕР

Калейдоскоп історичних цікавин

ВРАХОВУЮЧИ НАУКОВУ ЦІННІСТЬ

Серед рідкісних видань натрапила на книгу, що зацікавила назвою рубрики — "Труди економічного семінарія професора К. Г. Воблага при Київському Коммерческом Институте", та ще й позначену грифом: "Удостоєна премії Київського Коммерческого Института".

Як виявилось, написана монографія була не вченим-економістом, а студентом-випускником 1913 року. За рішенням Учебного комітету ККІ (на чолі з директором інституту М. Довнар-Запольським) дипломну роботу надрукували у журналі "Известия Киевского Коммерческого Института" і рекомендували до видання окремою книгою. Цікаво, що саме в 1913 році студента економічного відділення С. Остапенка, згідно з ухвалою наукової ради інституту, на час переддипломної практики відправили до Німеччини для поглиблення знань з економіки.

Слід зазначити, що у списку використаних при написанні роботи джерел із 22-х чотирьох — це оригінальні праці тогочасних німецьких економістів. Автор не погано володів цією іноземною мовою, у тексті використано чимало фраз німецькою.

С. Остапенко (хоч і студент, але вже зріла світоглядно та й професійно сформована особистість) детально розглянув розвиток торгових відносин Росії з Персією, що зародилися ще в 16-му столітті, проаналізував причину успішного завоювання Росією першого східного ринку і зробив висновок, що російські товари знайшли попит лише у північних районах Ірану, бо конкурувати з англійськими в районі Перської затоки не могли. В роботі наведено чимало конкретних пропозицій та багатющий матеріал для практичного використання. Зрозуміло, чому наукова робота була одразу так високо оцінена. Вона й сьогодні цікавить дослідників з питань історії розвитку міжнародної торгівлі.

Як склалася доля самого автора? Після закінчення інституту і до 1917 року приват-доцент Сергій Степанович Остапенко викладав політичну економію у Київському комерційному інституті. У революційних подіях активної участі не брав. При всіх подальших змінах влади в

Україні увага до нього як спеціаліста була неослабною. У січні 1918 р. його включили як економічного радника до господарчої комісії української мирної делегації на переговорах у Брест-Литовську. В березні 1918 р. — до комісії з товарообміну з Центральними державами, яка була утворена при Раді народних міністрів УНР і отримала досить широкі повноваження на переговори й підписання умов. За часів гетьманату Павла Скоропадського Сергій Остапенко від травня 1918 р. працював у складі економічної комісії при українській мирній делегації на переговорах з делегацією радянської Росії у Києві. В січні 1919 р. його призначили міністром народного господарства у складі першого уряду Директорії, в лютому — довірили укласти новий Кабінет народних міністрів, який очолював до квітня.

Паралельно з урядовою діяльністю С. С. Остапенко читав лекції з політичної економії, економічної географії України, економічної політики та економіки промисловості для студентів економічно-адміністративного інституту, учнів кооперативної школи, слухачів консульських курсів і курсів фахівців із тваринництва.

Після квітня 1919 року, коли очолюваний ним уряд відправили у відставку, Сергій Степанович викладав у Кам'янці-Подільському в Українському університеті, ректором якого був Іван Огієнко. Видав підручники: "Економічна географія України" (1919), "Політична економія" (1920), "Курс статистики і демографії" (1920) та дослідницьку працю: "Важливіші властивості українського народу в порівнянні з іншими народами" (1920). З приходом більшовиків від еміграції за кордон разом з іншими викладачами відмовився, напевне не очікував небезпеки з боку нової влади, наприкінці 1920 р. повернувся до Києва.

Коли в 1921 р. у Верховному надзвичайному трибуналі розпочалися слухання справ над діячами партії соціал-революціонерів, професора С. Остапенка запросили як свідка, але прямо в залі перевели до лави підсудних. І хоч ніякої вини за собою не визнавав, присудили 5 років таборів. Та взявши до уваги "цінність Остапенка як наукової сили", вирок змінили, призначивши замість заслання примусові роботи за фахом. Відбував покарання, працюючи професором Інституту народного господарства. С. Остапенко був популяризатором знань, друкувався в економічних виданнях, 1924 р. було опубліковано роботу "Капіталізм на Україні", 1925 р. — "Енергетика громадського господарювання за 1913-1923 рр."

У 1931 році С. Остапенка знов заарештували і він потрапив до таборів, де й зник безвісти, за іншою версією — загинув у 1937 році.

У 2006 р. було випущено пам'ятну монету "Сергій Остапенко" до 125-річчя від дня народження українського державного діяча, економіста, професора...

Наприкінці 2008 року до Центру суспільних зв'язків КНЕУ надійшов лист із Праги від подружжя Муратових, колишніх київських лікарів, чехів за походженням, які по виході на пенсію переїхали на свою історичну батьківщину. Олександр Олександрович і Діна Іванівна впродовж останніх років досліджують свій родовід і звернулися з проханням допомогти в уточненні інформації про їхнього родича, колишнього студента Київського комерційного інституту.

нагородженому дозволяли відпустку для відвідування рідних у Києві та Луганську, де на той час жили батьки. До речі, Хрест Святого Георгія — це особлива солдатська відзнака. Удостоєних цієї нагороди заносили до "Вічного списку".

У бою під Зборовом 2 липня 1917 р. Вацлав Кашпар загинув, похований у братській могилі села Цецове (тепер с. Калинівка Тернопільської області). Посмертно йому було присвоєно звання підпоручика й нагороджено

КАВАЛЕР ТРЬОХ ГЕОРГІЇВ

З початком Першої світової війни восени 1914 р. Вацлав Кашпар залишив навчання й вступив у числі перших до Чеської дружини, воював на Південно-Західному фронті Російської армії. Пройшов бойовий шлях від рядового розвідника до командира 7-ї роти 1-го стрілкового полку Чехословацької бригади. За особисту хоробрість у 1916 р. отримав Георгіївський хрест 4-го ступеня, у 1917 р. — Георгіївський хрест 3-го ступеня. Обидва рази

"Офіцерським Георгіївським хрестом за хоробрість". Битва під Зборовом була рядовою для російської армії, але виявилася знаковою для окремого військового з'єднання чехів та словаків, мала значний вплив на подальше становлення чеської та словацької державності.

У 1920 році загиблого героя нагородили й Чехословацьким воєнним хрестом. І вже у 2008 році Центральний воєнний архів Росії сповістив архів Міністерства оборони Чехії, що Вацлав Кашпар був удостоєний ще однієї відзнаки — "Георгіївська зброя за хоробрість" — це сабля з укріпленням на ефесі емалевим Георгіївським хрестом.

Журнал "Артек" (№2 та №3 за 2009 р.), що видається російською мовою у Празі, надрукував цікаве дослідження подружжя Муратових, які невтомно працюють у архівах, перечитують мемуарну літературу, відшукують свідків, та спогади учасників історичних подій, щоб повернути загублену у лихоліттях минулого сторіччя пам'ять про героїчних предків.

СТАТИСТИКА ЗНАЄ ВСЕ

Досліджуючи часи понад сторічної давнини, коли був заснований вищий навчальний заклад, що тепер називається КНЕУ, варто знати, який взагалі тоді був рівень письменності пересічного населення.

Довідатись про це можна з книги "Население России за сто лет (1811-1913 гг.)". Глава одиннадцята цієї збірки статистичних нарисів надає вичерпну інформацію про освіту населення різних губерній Росії. Наприклад, у Київській губернії, населення якої станом на 1 січня 1914 року обчислювалося у 4792,5 тис., письменних було близько десяти відсотків, в той час як у Полтавській — 4,5, у деяких регіонах ще менше. (Для порівняння можна навести дані з книги історика Н. Василенко-Полонської, учениці М. Довнар-Запольського, що в 17 столітті, за часів козацтва, письменність пересічного населення сягала майже сімдесяти відсотків).

Цікаво, що автор книги Адольф Григорович Рашин (1889-1960) — колишній студент економічного відділення Київського комерційного інституту, випускник 1915 року — видатний спеціаліст з історії робітничого кла-

су та історичної демографії. У 20-ті роки вмів поєднувати практичну роботу з розробкою наукових проблем статистики праці, очолював Центральне бюро статистики праці, викладав статистику праці в Московському державному університеті та в Московському інституті народного господарства імені Плеханова, був редактором журналу "Статистика праці". З тридцятих років зосередив увагу на дослідницькій науковій роботі. Творчим спадком залишив ґрунтовні

труді, цінність яких не втрачено дотепер. Зокрема, найвідоміша його книга, що побачила світ у 1956 році, здивувала радянську наукову громадськість самим фактом своєї появи, адже по суті не було на той час науки демографії. Книга є результатом копіткої роботи вченого впродовж сорока років, містить багатющий матеріал про рух населення за століття, вмів зібраний, проаналізований та систематизований, і становить інтерес не тільки для статистиків-демографів, а й для широкого кола істориків і економістів.

Дорогами до прекрасного

Газета культурологічного клубу КНЕУ

Прекрасне не потребує доказів

ВОЛЬТЕР

Книга до ювілею

ПРО СЛОВО ВІЧНЕ, МУДРЕ, ЮНЕ...

Слово відкриває світ, викликає різні почуття: захоплення, зачарування, здивування, гнів, обурення, сум. Воно спонукає серце швидше битися в грудях, будить фантазію, творчу думку. А художнє Слово — дар, який має особливу силу, відлунює голосом наших предків. Пізнаючи таємниці слова, його красу й силу допомагає художня література, яку творять талановиті поети, прозаїки, драматурги. У кожній національній культурі живе феномен таких творів, що являють собою показовий фрагмент національної картини світу, допомагають зрозуміти специфіку авторської інтерпретації світобудови, відчуття поєднання традиційного й новаторського. Найвища словесна майстерність тих, хто часом, долею, духом пов'язаний з нашим університетом, творить мистецтве диво, ім'я якому — вічність.

На зламі перших десятиліть ХХ ст., у непростий час соціальних і духовних катастроф студент Київського комерційного інституту, один з кращих модерністських поетів Олександр Неприцький-Грановський своїми віршами підтримував магію української фольклорної пісенної традиції, де панував легендарний козацький дух з гіркуватим присмаком полину. Перша його збірка мала назву "Пелюстки надії" (1910), і справді, скільки мрійливих, по-юначому захоплених слів на її сторінках, скільки віри в те, що вікова мудрість українського народу, напоена фольклорним чаром рідної землі, усе здолає, переможе, утвердиться: "Ліс мереживом зеленим мені казочку розкаже без омані й хитрування про красу життя природи... А як прийде ти до мене, королево світлих мрій, — я повім тобі любовно всю печаль душі моєї". Водночас з Григорієм Чупринкою, Олексієм Коваленком різнообдарований митець творив поетичний літопис свого часу, уплітаючи в ліричні рядки енергійні інтонації та громадські мотиви:

*Страху у нас нема!
Нас віра кличе в далечі століть!..
Красою стеляться шляхи
До волі, — не журби
За поступ нації й верхи
Сумління й боротьби!*

Поетичний обрій О. Неприцького-Грановського завжди освітлювало одне сонце — сонце його України, особливо за життя на чужині: "Дай славу, єдність Україні й цілющий лік безсмертності ідей!".

У ці самі роки торував нелегкі студентські дороги натхненний співець життя, витончений лірик та ідкий сатирик Василь Елланський (Блакитний), чий поетичні образи переповнені виразними почуттів, сподіваннями на довгоочікуване суспільне оновлення українського народу. Рядки єдиної прижиттєвої збірки митця "Удари молота і серця" з особливою яскравістю, з особливим колоритом поєднують особисте й громадське:

*В житті горю... Життя люблю...
І лоскіт сміху, й терпкі сльози,
І кожну радощинку п'ю,
Як сонце п'є ранкові роси.*

Нове життя прагнуло нових дій, нових слів, нових емоцій. Тож коли в поетичну тканину збірки вплетені роздуми про життєвий шлях людини-сучасника, мимоволі переймаєшся оптимістичним настроєм автора:

*Ні слова про спокій! Ні слова про втому!
Хай марші лунають бадьорі й гучні...
Хай ніч облягає, — та в пітьмі глибокій
Вже грають-палають досвітні вогні.*

З молодечею безпосередністю студент Павло Тичина відкривав для себе таїну буття, створюючи своєрідні поетичні фрагменти величній мозаїці Всесвіту. Він по-справжньому відчув свій час, відтворивши усі його контрасти з геніальною виразністю й повнотою:

*Буде бія!
Вогневий!*

*Сміх буде, плач буде
Перламутровий...*

У Тичининих поезіях образи є живим безпосереднім враженням, а настрої перетворені на один з головних елементів художнього зображення. У кожній людині поет помічає особистість, завжди залишаючись співцем краси, для нього кохана — це увесь світ, де любов заплітає дивну казку на дні серця. Мотиви кохання й болю розлуки сплітаються, як дві мелодії:

*З кохання плавав я, ридав.
(Над бором хмари муром!)
Той плач між нею, мною став —
(Мармуровим муром...)...
Самотна ти, самотний я.
(Весна! — світанок! — вишня!)
Обсипалась душа твоя —
(Вранішня вишня...)...*

Він був з тих, хто "випереджав основні шляхи розвитку науки", бо стояв біля витоків економії, математичної економіки, математичної та експериментальної статистики. Ім'я Євгена Слуцького, що в 1912-1926 роки викладав в Комерційному інституті (згодом перейменованому в Інститут народного господарства), прекрасно відоме вітчизняним та зарубіжним економістам. Будь-хто з них з повагою говоритиме про нього як ученого, що вперше у світовій економічній літературі запропонував виокремити праксеологію — науку про принципи раціональної поведінки людей у різних умовах. Але Євгенові Слуцькому вдавалося не тільки розмірковувати над економічними показниками, але й перетворювати непрості роздуми на "статистику душі" у власній філософській ліриці, напружених драматичних творах, тонких перекладах світової класики:

*В суете дробящихся явлений,
В непрестанном вихре перемени,
В переборах впечатлений,
Средь мелькающей, появляющей,
Сопряжений и измен...*

Ця людина не вписувалася в жодну ідеологічну систему, його художня палітра не знала меж: "Важко носити непохожості торбу. Важко бути одному". Олександра Довженка замовчували за життя й після смерті. Але за глибиною думки й духовним зв'язком автора зі своїм народом його творчі спадщині немає аналогів у світовій літературі. Кожен з його героїв є національним характером, у кожному, навіть буденному факті, у звичайних людях митець бачить прекрасне: "Багато-багато добрих людей у нас, і хочеться самому до самої смерті творити для них добро". О. Довженко вірив, що люди, попри всі нещасть і війни, придуть до прекрасного, до безсмертного: "Народу треба показати його зсередини, в його стражданнях, в його сумнівах, в його боротьбі, оновленні, і показати йому шляхи і перспективи. Народ треба возвеличити, заспокоїти, і виховувати в добрі, бо зла випало на його долю стільки на одне покоління, що вистачило б на десять колін. Щоб би вправи в жорстокості, в злі і горі не ожесточили його душу, не притупили її, і щоб радість перемоги не приспала його пильність, не закалила в самокоханості молодців од пера, і стола, і кабінету, і щоб не забув він своїх помилок, і не втратив оптимізму".

Кожен з творців слова намагався заглибитися в таємниці світобуття й поміркувати про неї разом з читачем. Нам так часто не вистає мудрих співрозмовників. Повірте, що на сторінках цієї книги вам пощастить їх знайти!

**Л. С. Козловська,
літературний редактор
колективної поетичної збірки
"Мереживо часу"**

У книгу "Мереживо часу" входиш як у прекрасний духовний храм.

Найперше перед очима й на слуху рими й ритми віршів і пісень. Для допитливого розуму своє читання: історичні розвідки, філософські есе, нові наукові імена, життєписи відомих і забутих подвижників столітнього часу — економістів, поетів, мудрих навчителів. Справді, інформаційне наповнення, емоційне хвилювання книги, образно кажучи, летіє через край, одразу бере в полон читача.

Хто ж і що надихнули авторів на інтелектуальний і художній розмах? Насамперед, 105-річний ювілей рідного вузу — Київського національного економічного університету імені Вадима Гетьмана. Ціла епоха в становленні, розвитку еко-

на мета великого авторського колективу знайшла своє яскраве й повноцінне втілення в добрій сотні творінь на сторінках ювілейного фоліанту.

Тож можна з повним правом порекомендувати, щоб випуск такої книги, здійснений КНЕУ, став заохочувальним прикладом для інших вузів України, в першу чергу, економічних, технічних і сільськогосподарських, а взагалі й усіх освітніх закладів. Це якраз і стане одним, але суттєвим і наочним чинником назрілого реформування освіти в нашій державі.

Не менший інтерес викликає розділ книги, коротко означений "Про авторів". Я нарахував в ньому 90 прізвищ — зізнаюся, мені не доводилося приймати зором і розумом такий інтелектуальний і поетичний парад авторів, хіба що в бага-

КНИГА — НА ПОВНИЙ ВДИХ

номічної освіти, її відчутного прогресу вже в незалежній Україні, її знані провідники. Тож навіть книга — успішна колективна праця викладачів і студентів як теперішньої пори, так і з славної минувшини КНЕУ — у всіх його перебутих назвах.

Головна цінність книги як ювілейного проекту, на мій погляд, в тому, що її організатори, упорядник і автори щасливо уникнули суто профільного вузького підходу, тобто висвітлення головним чином навчального процесу, наукової діяльності кафедр, а рівноцінно представили університет у його духовному, культурологічному вимірі. З минулого досвіду знаємо, що економічний монізм у навчанні й підготовці молодих кадрів формував з них чистих прагматиків, вузьких спеціалістів своєї професійної справи.

Сьогодні стає очевидним, що суспільство досягає міцності й успіху, національного єднання, коли органічно сполучає економічне навчання й реформування з надійним духовним підмурком та особистісним морально-етичним навіссям. Економіка і духовність нині мають бути в нерозривній пов'язі, підважуючи й зміцнюючи одне одного, вони стають нерозривно взаємозалежні.

Саме вочевидь вагомим і талановитим літературним набуток такого підходу й стала в цілому книга "Мереживо часу". Саме в такий повнокосий духовний сніп сплітаються розділи книги в їх ліричних назвах: "Вітаю, світе!", "Край краси і правди", "Симфонія життя", "Розрадою душі", "Естафетою натхнення" та інші. Благород-

тотомних енциклопедіях. Здавалося б, призначення розділу суто інформаційне, бібліографічне, а насправді прочитання його налаштовує на цікаві розмірковування й порівняння.

Найперше, примітно й знаменно, що в книзі опубліковані твори колишніх студентів і викладачів Київського комерційного інституту, попередника нинішнього КНЕУ, відомих діячів української літератури, науки, економіки Павла Тичини, Олександра Довженка, Василя Елланського, Володимира Свідзінського, Митрофана Довнар-Запольського, Олександра Неприцького-Грановського, Євгена Слуцького, а поруч, вірніше, разом з ними статті, вірші нинішніх викладачів і студентів. Навіть першокурснику знаходиться місце під обкладинкою книги, якщо він заявив про себе талановитою строфою. Ось воно столітнє єднання українського духовного життя!

Наостанок хочеться від читачів побажати, щоб і надалі ювілей університету відзначалися такими прекрасними виданнями, як книга "Мереживо часу". Ще й від себе особисто: не обов'язково чекати ювілейної дати, а постійно помічати й підтримувати друкованим словом здібних кінгівців. А талантів у КНЕУ не злічити!

**Володимир Стадниченко,
заслужений журналіст України,
лауреат національної премії
імені Т. Шевченка,
науковий редактор збірки
"Мереживо часу"**

МАЛЮЄМО ПОЕЗІЮ ЖИТТЯ

"Дійові особи завязаного цеху" — так визначив Олександр Пушкін тих людей, які пишуть вірші. В нашому вищому навчальному закладі, історично так склалося, у всі часи до такої спільноти належало чимало як студентів, так і викладачів. Незабаром виходить друком вже третя ювілейна колективна літературно-художня збірка авторів КНЕУ.

Перша, присвячена 95-річчю університету, із назвою "Багатобарвне Літо" укладалась із архівних матеріалів газети "Економіст", яка регулярно друкувала добірки переможців літературних оглядів та цілі літературні полоси з віршами студентства й працівників нашого вищого навчального закладу. Але газета не могла вмістити все, що надавалось до друку. Задумкою видання було показати багатогранність творчого потенціалу авторів-аматорів, а сім розділів, ніби сім веселкових барв натхнення, були спробою показати єдину картину життя. Всього збірка включала вірші 68 авторів, в тому числі 41 автор — це студенти 80-х—90-х років навчання.

Наступна збірка "Вітрила натхнення", видана до сторіччя університету, вміщувала на-

дане нашими творчими осередками: клубом "Дорогами до прекрасного", студентським клубом "Скіфи" та літературною студією, що діє під керівництвом викладачів кафедри української мови та літератури. Кількість авторів збільшилась до 99, адже віднайдені були твори тих, хто закладав літературні традиції ще з часів заснування закладу. Задумкою книги було показати, як гармонійно перегукуються думки і слова попередників і нащадків, як триває поетична естафета поколінь. Літературознавець Віталій Жежера назвав нашу збірку "стоветвистим деревом поезії".

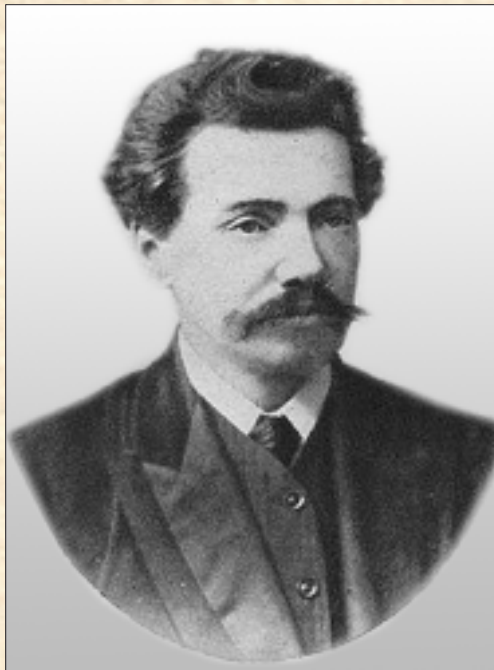
У збірку "Мереживо часу", крім наданого окремими авторами та творчими осередками, увійшли матеріали досліджень, історичних та літературних розвідок.

Читач побачить унікальні твори, які вдалося відшукати в архівах, і відчуде дихання часу, який зазвичай сам обирає собі і героїв, і творців, і літописців.

**Розворот підготувала Людмила Рінгіс,
упорядник колективних збірок, голова
правління клубу "Дорогами до прекрасного"**

Перша сторінка історії університету

Заснування Київських вищих комерційних курсів та їх трансформація на Київський комерційний інститут

Наш вуз нині святкує 105-ту річницю від дня свого заснування і є найстарішим економічним вузом України. Його заснування на початку XX ст. майже збіглося у часі із загальним процесом становлення вищої економічної освіти, що розпочався у західноєвропейських країнах та США саме на межі XIX — XX ст. Проте його виникнення могло відбутися й раніше і лише силою політичних обставин було затримано, але таки відбулось внаслідок нагальної потреби господарського комплексу держави у фахівців високої кваліфікації для різних видів діяльності.

Ідея заснувати навчальний заклад економічного (або як тоді прийнято було казати — комерційного) профілю вищого рівня виникла в Києві ще наприкінці XIX ст. Місцеве купецтво у 1888 р. запропонувало заснувати у Києві "коммерческое учебное заведение с правами, равными университету, для чего при этом учебном заведении должно быть техническое отделение, хотя бы только по сахарной промышленности", чим засвідчувалась провідна роль українських земель в розвитку цукрової промисловості у Російській імперії (як відомо, наприкінці XIX ст. на українських землях вироблялось до 84% цукру-сирцю від його загального виробництва в Російській імперії). Проте влада зрештою дала дозвіл лише на заснування середнього навчального закладу комерційного профілю.

Вдруге справу про заснування у Києві економічного вузу порушив вже на початку XX ст. М. В. Довнар-Запольський, який зойно повернувся до Києва після певного періоду праці в Москві і захистив докторську дисертацію. Як згадував сам Митрофан Вікторович у своїй біографії, вже у 1903-1904 рр. він "начал хлопотать об утверждении в Киеве вечерних высших коммерческих курсов, но только в 1905 г. получил разрешение от Министерства народного просвещения на открытие высших женских курсов с коммерческим отделением". Позитивне вирішення справи полегшувалося загальною лібералізацією урядового курсу в умовах російської демократичної революції 1905-1907 рр.

Проте несподіване ускладнення виникло в зв'язку із тим, що в Києві відновлювали роботу Вищі жіночі курси, які вже мали репутацію, і тому могли відтягти основну масу абітурієнток. Тож засновувати потрібно було вуз для представників обох статей, аби таким чином виграти у боротьбі за абітурієнта перед існуючими вузами міста. До того ж Міністерство народної освіти відзначалося значним консерватизмом. Але щойно було створено нове Міністерство торгівлі та промисловості, яке одразу ж стало прихистком для осіб з ліберальними поглядами і яке водночас підтримувало сміливі починання. А заснування першого вузу для пред-

ставників обох статей було більш ніж сміливим кроком у патріархальній Російській імперії. Саме у той час міністром торгівлі та промисловості на короткий період (з лютого по травень 1906 р.) стала особа досить ліберальних поглядів і при цьому добре обізнана із ситуацією в господарському комплексі держави, визначний вчений-економіст М. М. Федоров. Вочевидь допоміг і тодішній київський генерал-губернатор В. О. Сухомлинов, людина освічена і яка усвідомлювала необхідність розвитку системи освіти.

Тож Довнар-Запольський звернувся до Міністерства торгівлі та промисловості й отримав позитивну відповідь: 19 лютого 1906 р. (на наступний день після призначення нового міністра) йому було дозволено заснувати у Києві Вищі комерційні курси, що мали приватний статус, але підпорядковувались Міністерству торгівлі та промисловості.

Ще у пояснювальній записці (поданій до Міністерства торгівлі та промисловості) Довнар-Запольський як засновник наголошував на тому, що Київські вищі комерційні курси, по-перше, будуть забезпечувати весь південь імперії кваліфікованими кадрами для різних сфер економічної діяльності, і по-друге, що вони будуть готувати і викладачів для комерційних училищ регіону, в яких відчувається гострий дефіцит. "Предполагаемый проект положения о курсах первое условие гарантирует тем, что преподавательский персонал будет состоять из профессоров высших учебных заведений... Объем преподавания... должен явиться тождественным с университетским курсом". Отже, від самого початку

римували диплом "об окончании ими высшего коммерческого образования". Статус вищого навчального закладу засвідчувався і тим, що викладачі на них могли лише особи, що викладають у вузах або відомі своїми науковими працями.

Для налагодження роботи Курсів, окрім набору студентів, необхідно було вирішити ще два завдання: створити викладацький штат і знайти фінансування.

Перше завдання було успішно вирішене завдяки приналежності Довнар-Запольського до професорської корпорації Києва, звідки він залучив осіб, що склали основну частину першого викладацького штату Курсів: майже повністю це були професори або доценти Київського університету та Політехнічного інституту.

Друге нагальне завдання — матеріальне забезпечення функціонування Курсів також вирішувалося їх засновником. Судячи з усього Довнар-Запольський мав контакти і з бізнесовими колами міста. Принаймні саме до них він звернувся за допомогою і отримав її: "Купеческий староста Я. В. Рихерт

очень отзывчиво отнесшийся к делу, несколько раз в течении 1906/7 учебного года собирал специальные комиссии для обсуждения вопроса о степени возможного участия купечества в деле ведения курсов... Большинство купечества отнеслось сочувственно к самой идее Коммерческих Курсов". І це було цілком зрозумілим: здобутки вищої освіти в переважно дворянських вузах Російської імперії, та й до того ж останні мало уваги приділяли економічним дисциплінам. Давався взнаки й етнічний фактор — чимало купців представляли єврейську громаду, а для євреїв існувала обмежувальна квота при вступі на навчання.

Проте і в бізнесових колах Києва не було однозначності щодо матеріальної підтримки Київським вищим комерційним курсам. Так, чимало підприємців висловлювались скептично щодо самого їх заснування, оскільки "им казалась необходимой для реального осуществления идеи Высших коммерческих курсов, затрата нескольких миллионов рублей". Тож і тут все вирішалося, зрештою, завдяки старанням Довнар-Запольського, зокрема його неймовірному організаторському хисту та менеджерським здібностям.

Головним джерелом надходження коштів, як свідчать офіційні звіти, було отримання плати за навчання від студентів. Зокрема, за 1906-1907 навчальний рік за цією статтею надійшло 25289 руб., тоді як інші надходження склали 69 руб. 67 коп. Згідно подання Довнар-Запольського до Міністерства торгівлі та промисловості, якому підпорядковувались Київські вищі комерційні курси, влада затвердила обсяги плати за навчання у розмірі 40 руб. за семестр для дійсних слухачів і 20 руб. — для вільних слухачів "желающих изучать только два предмета в полугодие, изучающие более двух предметов платят 40 руб. в полугодие", плюс — 5 руб. за вивчення кожної

мови за півроку. Окрім цього Статут Курсів передбачав, що як дійсні, так і вільні слухачі сплачують по 4 руб. за практичні заняття в лабораторії загальної хімії та по 1 руб. за 1 годину необов'язкових дисциплін. Вільні слухачі та сторонні слухачі також мали сплачувати по 5 руб. за кожен окремих предмет "за полугодовой час", а за практичні заняття в лабораторіях по 10 руб. за 1 годину. Суми були значними для тих часів, але меншими порівняно з платою за навчання у державних університетах (на той час вся освіта була платною), і це було додатковим чинником, що сприяв збільшенню притоку абітурієнтів. До того ж навіть і за умов приватного статусу Курси надавали своїм студентам відстрочки від плати за навчання і навіть цілковите звільнення або ж стипендії (для найбільш здібних).

Зміцнення фінансового становища вузу дозволило вдатись до розширення його матеріально-технічної бази. Вже на початку 1907 р. було створено власну бібліотеку, в якій станом на 15 травня 1907 р. зосередилось 985 екземплярів книг, частину з яких Курсам подавав Довнар-Запольський та інші викладачі. Було організовано ряд спеціалізованих кабінетів та лабораторій для проведення практичних занять студентів, а саме: фізичний кабінет, технічна лабораторія, хімічна лабораторія, а також Музей товарознавства. Головною ж проблемою матеріального характеру, яку вдалось вирішити лише у 1908-1909 рр., було придбання власного приміщення.

Завданням Київських вищих комерційних курсів (як слідує з їх Статуту) було визначено "сообщать слушателям познания по предметам коммерческой специальности, подготовлять к практической деятельности в торговом-промышленных учреждениях и к преподаванию специальных предметов в коммерческих учебных заведениях".

Відповідно до Статуту Курсів (п. 9) на них приймаються особи обох статей, що закінчили навчальний заклад не нижче за середній (п. 10), а також вільні слухачі (тобто заочники) та сторонні слухачі. При зарахуванні на Курси перевага віддавалась особам, що служать в торгово-промислових установах. Студенти Курсів чоловічої статі отримували відстрочку від військової служби.

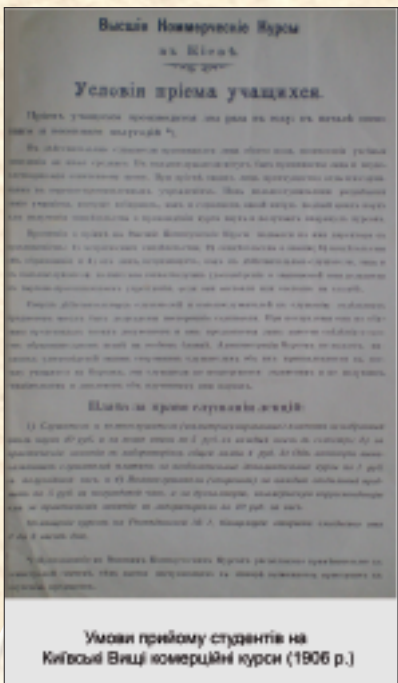
Сторонні слухачі допускались до вивчення окремих дисциплін, не складали перевірних та випускних екзаменів, але і не отримували посвідчення про навчання на Курсах.

Зарахування дійсних слухачів (тобто студентів стаціонару) відбувалось перед початком осіннього семестру, а зарахування вільних слухачів могло здійснюватись також і у січні (п. 12 Статуту). Навчальний рік поділявся на два семестри, а загальний термін навчання становив 4 роки.

Вступники мали подавати (на ім'я ректора) наступні документи: прохання про зарахування, метричне посвідчення (свідчення про народження), свідоцтва про звання, про освіту, про посаду, яку займає або займав абітурієнт в установах торгово-промислового профілю (останній документ за наявності).

Як слідує зі "Звіту про діяльність Київських вищих комерційних курсів за 1906-1907 навчальний рік", до початку першого року їх роботи не вдалось повною мірою обладнати орендовані приміщення, але "затруднения последнего рода мало отразились на постановке преподавания", оскільки викладачі використовували матеріальну базу університету для роботи відповідних курсів і мали значний досвід у викладанні ввірених їм дисциплін. Попри це з вересня 1906 р. Київські вищі комерційні курси розпочали свою роботу. В засіданні Навчального комітету Курсів 29 жовтня 1906 р. М. В. Довнар-Запольський був обраний директором Курсів.

Зазначений звіт також інформував, що у 1906-1907 навчальному році "прием на курсы был объявлен лишь во второй половине августа". Враховуючи наявність ще охочих вступити на Курси вже після їх відкриття, Довнар-За-

М. В. Довнар-Запольський замірявся перетворити їх на повноцінний вуз економічного профілю, тобто не на вищі курси, а на інститут. Але як людина досвідчена та обережна він усвідомлював, що домогтись від влади таких речей в умовах спаду революції і посилення реакційних тенденцій у внутрішній політиці було малоімовірним і тому доцільно було отримати дозвіл на заснування навчального закладу, який потім можна було б перетворити на вуз.

Проте фактично Київські вищі комерційні курси від самого початку розглядались їх засновником як повноцінний вищий навчальний заклад. Так, як слідує зі Статуту Курсів, вони були "высшим учебным заведением социально-экономических и коммерческих наук". Приналежність новопосталоного навчального закладу до розряду вищого засвідчувалась і тим, що його випускники (згідно Статуту) от-

польський звернувся до Навчального комітету Міністерства торгівлі та промисловості з проханням продовжити набір студентів і отримав позитивну відповідь (набір було дозволено продовжити до 10 вересня).

Як свідчить пізніша офіційна статистика, в 1906 р. до Київських вищих комерційних курсів вступило 229 осіб, з них 113 осіб жіночої статі і 116 — чоловічої. Перший набір був досить нестабільним: "одни поступали на Курси, не составив себе определенного представления о характере преподавания, другие пытались соединить служебные и другие дневные занятия... этим объясняется значительный отлив из числа лиц, поступивших в 1906 г.". Тож вже станом на 27 травня 1907 р. на Курсах лишилось 208 осіб. Другий набір студентів був майже таким самим за чисельністю абітурієнтів, але стабільним. Станом на 15 вересня 1907 р. на Курси вступило 239 осіб.

У складі Київських вищих комерційних курсів діяли два відділення: комерційне та економічне. Термін навчання на кожному із відділень становив 3 роки. Комерційне відділення мало у своєму складі відділи товарознавства, фінансових обчислень, рахівництва і комерційної кореспонденції. Економічне відділення мало у своєму складі відділи економічних наук та юридичних наук. Адміністрація здійснювала контроль відвідування студентами поточних занять.

Предмети, що викладались на Курсах, поділялись на обов'язкові та вибіркові. При цьому "учащиеся сами избирают отделы для изучения и порядок изучения предметов", але за адміністрацією залишалося право корегувати обраний студентом цикл дисциплін. Так, адміністрація рекомендувала вивчення юридичних та економічних наук раніше за спеціальні дисципліни. Також вивчення іноземних мов було обов'язковим для всіх категорій студентів і при цьому обов'язковим визначалось вивчення не менше двох іноземних мов протягом чотирьох семестрів. Враховуючи різний рівень підготовки студентів з іноземних мов, при їх вивченні на Курсах студенти ділились на три групи (по 25-35 осіб) — для початківців, середнього рівня та тих, що володіють іноземною мовою на достатньому рівні.

Обов'язкові дисципліни читали наступні особи: історію політекономії читав ректор Київського університету М. М. Цитович, теорію політекономії — приват-доцент Київського університету К. Г. Воблий, курс кредиту — приват-доцент Київського університету О. Ф. Одарченко, історію торгівлі Стародавнього Світу — професор Київського університету І. В. Лучицький, енциклопедію права — професор Київського університету С. А. Єгізауров, цивільне право — професор Київського університету О. М. Гуляев, торгове право — професор Київського університету В. А. Удінцов, російське державне право — професор Київського університету М. В. Довнар-Запольський, неорганічну хімію — приват-доцент Київського університету М. М. Володкевич.

Решту предметів обов'язкового циклу читали співробітники інших навчальних закладів Києва: статистика (завідувач міського статистичного бюро Л. М. Морес), економічна географія (професор Політехнічного інституту В. Г. Бажаев), фізика (професор Варшавського університету В. К. Роше, якого потім замінив М. Б. Делоне), комерційна арифметика (викладач Комерційного училища М. О. Герман).

Необов'язкові дисципліни були представлені наступними предметами: художня реалізація в літературі та мистецтві XIX ст. (вів приват-доцент Київського університету Ф. Г. Де-Ла-Барт), гігієна (приват-доцент Київського університету О. В. Корчак-Чепурковський), елементарна математика (приват-доцент Київського університету Ч. О. Бялорезький).

Отже, як бачимо, з-поміж викладачів Київських вищих комерційних курсів було чимало досить відомих вчених. По-перше, сам їх засновник та директор М. В. Довнар-За-

польський був піонером вивчення економічної історії (або як тоді казали — історії господарства) у Російській імперії і чимало зробив для становлення цієї науки. І. В. Лучицький був одним з найбільш знаних у Російській імперії фахівців з західноєвропейської історії середніх віків та нового часу, і його праці були

знаними за кордоном, маючи загальне визнання. М. М. Цитович — визначний вчений-економіст, ректор Київського університету. К. Г. Воблий був на той час вченим-початківцем, але згодом став визначним українським вченим-економістом, стояв біля витоків економічної географії в Україні, а згодом (з 1919 р.) працював у системі АН України, певний час був віце-президентом

М. М. Федоров

АН УРСР. До визначних вчених-економістів, що представляли інші київські вузи і працювали на Київських вищих комерційних курсах, належав засновник вітчизняної агрономічної науки П. Р. Сльозкін — свого часу всесвітньвідомий вчений-аграрій, що був професором (а певний час і проректором і навіть в. о. ректора) КПІ. Його колега по КПІ М. Б. Делоне, що також тривалий період працював у ККІ та стояв біля витоків цього вузу, увійшов у вітчизняну науку як один із піонерів розвитку повітроплавання в Україні, розробляв власні конструкції літальних апаратів і загалом відзначився як талановитий конструктор. Помітним був внесок у розвиток науки й більшість інших представників викладацького складу Курсів.

Успішне покращення матеріального становища, зростання притоку абітурієнтів та залучення до викладання на Курсах визначних науковців дало підстави М. В. Довнар-Запольському продовжити реалізацію свого початкового задуму — перетворити засновані Вищі комерційні курси на повноцінний вищий навчальний заклад економічного профілю та допомогти для нього всіх прав, що мали державні вузи Російської імперії (при збереженні

статною кількістю фахівців із вищою економічною освітою. Паралельно в засіданні Курсів 16 березня 1907 р. було порушено питання про якнайшвидше отримання Курсами прав вузу.

23 вересня 1907 р. було проведено екстрене засідання Ради Курсів, головною метою якого було прийняття постанови про направлення до Петербургу М. В. Довнар-Запольського і П. Р. Сльозкіна з метою затвердження Міністерством торгівлі та промисловості виробленого Радою Курсів Статуту Київського комерційного інституту. А в засіданні 3 квітня 1907 р. було прийнято постанову прискорити вирішення цього питання в Міністерстві. На цьому ж засіданні було визначено встановити обсяг навчання для студентів у чотири роки, що відповідало вузівській програмі (тоді як в початкових програмах термін викладання на Курсах передбачався у три роки). Щоправда, у 1907 р. домогтись від влади згоди на реорганізацію Київських вищих комерційних курсів на Комерційний інститут не вдалось, що й не дивно, бо вуз існував навіть менше року і при цьому в імперії почався період реакції.

По-друге, Довнар-Запольський звернувся до місцевих бізнесових кіл з проханням про сприяння і допомогу в справі розвитку заснованого ним навчального закладу, оскільки без

це сфера, де потрібні гнучкість і пристосування до зміни ситуації — ідеї, які доцільно запозичувати і в сучасних умовах.

З метою зацікавлення як бізнесових кіл, так і урядовців та професорсько-викладацьких кадрів самих Вищих комерційних курсів у їх подальшому розвитку та реорганізації на Комерційний інститут, Довнар-Запольський вже в травні 1907 р. передав питання управління Курсами Раді, яка складалась як з представників професорсько-викладацьких кадрів, так і з урядовців і приватних осіб (останні представляли київських підприємців), особливо зважаючи на те, що така реорганізація не потребуватиме значних капіталовкладень.

Не дочекавшись дозволу влади на реорганізацію, вже починаючи з травня 1907 р. Вищі комерційні курси фактично функціонували на основі проекту Статуту Комерційного інституту. Тому матеріали Вищих комерційних курсів (плани лекцій, статистичні і т. п. звіти), що видавались починаючи з 1907 р., виходили під грифом "Київський комерційний інститут". Навіть у звіті за перший рік роботи Курсів було визначено ключовим завданням реорганізацію їх на Комерційний інститут, що передбачало відповідну зміну навчальних курсів та ін., що мало відповідати "високому статусу".

Зрештою 12 травня 1908 р. Міністерство торгівлі та промисловості надало дозвіл на реорганізацію Київських вищих комерційних курсів на Київський комерційний інститут (правда, без надання прав для його випускників ідентичних до прав випускників державних вузів і без права юридичної особи).

В засіданні Ради 31 травня 1908 р. було озаймовлено з рішенням Міністерства торгівлі та промисловості про надання Курсам статусу Комерційного інституту та заслухано вітальні телеграми з цього приводу. Останній факт засвідчував тривалість вирішення даного питання і зацікавлення у його позитивному вирішенні з боку різних осіб.

Статут Київського комерційного інституту, розроблений Довнар-Запольським, передбачав передання керівництва вузом до обраного Радою директора (ректора). На цю посаду одоголосно було обрано Довнар-Запольського на засіданні Ради 20 червня 1908 р. Сам склад Ради був представлений трьома почесними членами (управляючий Київського конторою державного банку Г. Є. Афанасьєв, колишній помічник міністра фінансів В. І. Ковалевський, начальник Управління Південно-Західної залізниці К. С. Немешаєв) та 16 викладачами інституту.

Згідно зі Статутом, термін навчання в Київському комерційному інституті становив 4 роки. В інститут приймалися особи обох статей, і студенти поділялись на два факультетські відділення — економічне та комерційне. Навчальний план був побудований на засадах предметного викладання і базувався на комплексі трьох груп навчальних дисциплін: економічних, юридичних і комерційно-технічних. Теоретична підготовка мала поєднуватись із практичною, що передбачало часті візиди студентів на відповідні види виробництва та ознайомлення з практичною складовою й інших видів економічної сфери.

Отже, у травні 1908 р. вдалось в основному реалізувати початковий задум М. В. Довнар-Запольського, який передбачав заснування в Києві саме економічного вузу, а не навчального закладу проміжного (між середньою і вищою ланкою освіти) рівня. Хоча юридичне зрівняння Київського комерційного інституту в правах із державними вузами відбулось лише у червні 1912 р. Поряд із цим внаслідок приватного статусу було розроблено досить демократичні правила для вступу, що дозволило здобувати саме у нас вищу освіту особам, що не могли в силу різних обставин здобути її в інших вузах Російської імперії. Також це був перший вищий навчальний заклад у Російській імперії, де було ліквідовано не лише національний чи конфесійний бар'єри для вступників, але також і гендерний, а отже представники жіночої статі вперше були зрівняні у правах із чоловіками. Все це в комплексі закладало демократичні традиції, що успішно розвиваються в нашому вузі й на сучасному етапі і в чому засвідчується спадковість та збереження традицій.

А. І. Чуткий
директор музею КНЕУ

його приватного статусу, що залишало більше свободи в діях). Реалізація цього завдання почалась наприкінці першого навчального року функціонування Київських вищих комерційних курсів.

По-перше, вже навесні 1907 р. Довнар-Запольський звернувся до Міністерства торгівлі та промисловості з пропозицією про їх реорганізацію на Комерційний інститут і подав проект його Статуту. Своє подання Довнар-Запольський мотивував тим, що без вищої комерційної школи не завершеною залишається вся система комерційної освіти в імперії і що одного комерційного інституту (Московського, що виник 1907 р. внаслідок реорганізації місцевих Вищих комерційних курсів) недостатньо. До того ж один навчальний заклад не здатен забезпечити величезну імперію до-

належної матеріальної бази (головно ж без власного приміщення) не могло бути й мови про реорганізацію Курсів на повноцінний вуз, бо влада б не пішла на виділення коштів на будівництво такого приміщення. Тож 23 травня 1907 р. М. Довнар-Запольський виступив із спеціальною промовою на зібранні київського купецтва, в якій, зокрема, на прикладі Німеччини наголошував на необхідності розвитку вищої комерційної освіти, яка сприятиме більш успішному економічному розвитку держави і забезпечить міцні позиції вітчизняному капіталу як на внутрішньому ринку, так і дозволить вести успішну боротьбу за зовнішній ринок. Також він чітко наголосив, що "коммерческое образование можно считать преимущественно экономическим". Це було чи не перше у вітчизняній науці визнання комерційної освіти в більш широкому тлумаченні як освіти економічної, тобто він стояв і біля витоків сучасного розуміння економічної освіти.

При цьому Довнар-Запольський прямо констатував, що лише вища економічна освіта здатна надати ті знання, які зазвичай набуваються шляхом багаторічної практики і не може бути отримана у інших навчальних закладах. Саме особами з економічною освітою може успішно виконуватись "служба по громадному финансовому ведомству... но особенно необходимо оно в оценочном и статистическом деле". Всі ці цілі планувалось досягти в програмі Комерційного інституту. При цьому Довнар-Запольський наголошував і на тому, що економічна криза, яка триває, не в останню чергу спровокована відсутністю фахівців із вищою економічною освітою.

Новацією плану Статуту Комерційного інституту, запропонованого Довнар-Запольським, було і те, що він пропонував не заганняти новостворені інститути у жорсткі рамки, оскільки "строгая отченность схем преподавания была бы чрезвычайно вредна в деле высшего коммерческого образования", бо

Ювілеї

Вітаємо !

Вересовий листопад

Ювіляри жовтня

Варвінець Ніна Миколаївна, начальник обліково-аналітичного відділу Навчального центру;
Варзаносова Ольга Іванівна, прибиральниця корпусу по просп. Перемоги, 10;
Васильков Володимир Георгійович, доцент кафедри економіки підприємств;
Величко Тетяна Миколаївна, старший лаборант кафедри бухгалтерсько-го обліку;
Верхотурцев Вячеслав Олексійович, робітник високої кваліфікації служби головного енергетика;
Волошко Ірина Євгенівна, доцент кафедри філософії;
Газенко Григорій Якович, робітник високої кваліфікації гуртожитку №1 студмістечка;
Заліщук Ольга Василівна, прибиральниця господарського відділу корпусу №1;
Зибін Ігор Олегович, черговий з режиму служби охорони;
Йойна Людмила Миколаївна, прибиральниця господарського відділу корпусу №1;
Корольов Борис Анатолійович, старший викладач кафедри фізичного виховання;
Кравчук Раїса Іллівна, прибиральниця господарського відділу корпусу №1;
Кукоба Володимир Павлович, професор кафедри економіки підприємств;
Лещенко Любов Павлівна, старший викладач кафедри іноземних мов ФЕФ;
Лісіцин Володимир Борисович, робітник високої кваліфікації ФСК «Економіст»;
Науменко Сергій Володимирович, провідний інженер Центру культури і мистецтв;
Ніколаєва Тетяна Михайлівна, доцент кафедри політичної історії;
Остафейчук Дмитро Васильович, охоронець служби охорони;
Пonomарьов Вадим Георгійович, столяр господарського відділу корпусу №3;
Прищ Ярослав Андрійович, оператор 4-го розряду котельні;
Савченко Лариса Олександрівна, бібліотекар 1-ої категорії бібліотеки;
Семенов Михайло Григорович, доцент кафедри політичної економії ОЕФ;
Тищенко Анатолій Юхимович, дворник господарського відділу корпусу №3;
Тормоса Юрій Григорович, доцент кафедри макроекономіки та державного управління;
Халімовський Станіслав Дмитрович, охоронець служби охорони;
Чміленко Любов Гаврилівна, майстер зміни котельні;
Шамхалова Наталія Аркадіївна, старший викладач кафедри іноземних мов ФЕФ;
Шейка Олена Андріївна, паспортист студмістечка;
Яровий Іван Олексійович, охоронець служби охорони.

Ювіляри листопада

Барикіна Людмила Леонідівна, інженер 2-ої категорії відділу матеріально-технічного забезпечення;
Бірук Марія Іванівна, гардеробниця Центру магістерської підготовки;
Гарматюк Лариса Романівна, учений секретар-завідувач НМЦКЕО;
Грищенко Степан Сергійович, оператор 4-го розряду котельні;
Карбівська Катерина Олександрівна, дворник корпусу по просп. Перемоги, 10;
Колеснікова Ірина Анатоліївна, професор кафедри української мови та літератури;
Коморна Валентина Петрівна, прибиральниця господарського відділу корпусу №7;
Ляліков Борис Костянтинович, робітник високої кваліфікації служби головного енергетика, к. 7;
Мусієнко Анатолій Якович, охоронець служби охорони;
Ніколенко Лідія Андріївна, бібліограф 2-ої категорії бібліотеки;
Потій Ванда Зіновіївна, професор кафедри фінансів підприємств;
Ратушний Сергій Миколайович, завідувач кафедри міжнародного та європейського права;
Ручка Катерина Володимирівна, прибиральниця господарського відділу корпусу №3;
Семенюк Валентина Іванівна, гардеробниця господарського відділу корпусу №1;
Сидоренко Валерій Миколайович, доцент кафедри інформатики;
Терещенко Володимир Васильович, старший викладач кафедри філософії;
Терещенко Тетяна Опанасівна, професор кафедри ЕММ;
Усенко Любов Миколаївна, старший викладач кафедри іноземних мов факультету управління персоналом та маркетингу;
Чистов Сергій Миколайович, доцент кафедри макроекономіки та державного управління;
Яценко Наталія Михайлівна, завідувач відділом бібліотеки.

Від щирого серця !

8 листопада відзначає свій ювілей Оксана Миколаївна Галенко, доктор економічних наук, професор, завідувач кафедри міжнародного обліку і аудиту.

В КНЕУ вона працює з 1994 року, з вересня 2010 року обіймає посаду завідувача кафедри міжнародного обліку і аудиту.

Оксана Миколаївна – прекрасний педагог. За її плечима багатолітній досвід і професійне визнання. Вона чудовий фахівець в галузі економіки, зокрема економічного аналізу, неординарний та цікавий викладач. Це людина, яка не тільки слухає, а й чує. Свої душевні якості вона спрямовує і на родину – як любляча дружина і дбайлива мати.

Оксана Миколаївна чарівна жінка, розумна, працююча, чуйна.

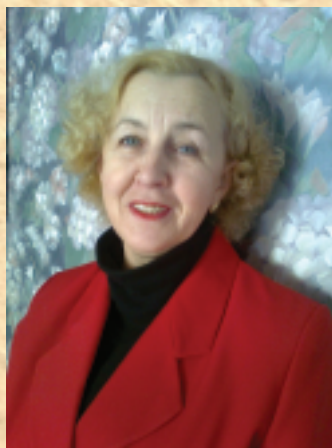
Шановна Оксано Миколаївно, хай Вас і далі підтримують, надихають та допомагають рідні люди, минають негаразди та непорозуміння.

Колектив кафедри щиро вітає Вас з ювілеєм! Бажаємо міцного здоров'я, щастя, радості, гарного настрою, удачі й оптимізму. Нехай кожен день дарує Вам нові досягнення, звершення й здобутки.

Хай доля збагачує Вас і надалі життєвою мудрістю, енергією, натхненням та радістю сьогодення. Хай здійснюються найзаповітніші мрії!

**З повагою,
колектив кафедри міжнародного обліку і аудиту**

Зі світлим ювілеєм!

Ірина Анатоліївна Колеснікова для нас, колег, – це поєднання розуму й наполегливості, це любов і відданість своїй професії, своїй сім'ї. У цій красивій жінці надзвичайно багато життєвої мудрості, терпеливості й людяності.

Добра та щира, вона завжди допоможе, порадить, зрозуміє й підтримає. Що б не сталося, Ірина Анатоліївна у праці відновлює сили, йде назустріч випробуванням долі. На сьогодні у неї близько дев'яносто публікацій, монографій та наукових праць й навчально-методичних розробок. Її дослідження присвячені проблемам загального мовознавства, дискурсології. Доктор філологічних наук, професор кафедри української мови та літератури, вона добре znana у лінгвістичних колах, її праці цитують науковці всієї Славії.

Ірина Анатоліївна викладає українську словесність та культуру наукової мови у студентів різних факультетів. Вони люблять і поважають її не лише за педагогічний і науковий талант, відданість роботі, а й за неординарність.

Кафедра української мови та літератури щиро здоровить Ірину Анатоліївну Колеснікову, добру людину, відмінного фахівця, хорошу маму й люблячу бабусю, з ювілеєм.

Бажаємо Вам міцності, людського щастя, творчих здобутків, благополуччя й затишку, довгих й активних років життя, здійснення всіх задумів і мрій!

Ще небо хмарами не вкрите,
Ще так прозоро сяють роси.
А вже по ліву руку – літо,
А вже по праву руку – осінь.
Ще очі блиску не позбулись,
Ще серце жити не стомилось.
А вже по ліву руку – юність,
А вже по праву руку – зрілість.

А час летить нестримно далі,
Й душа немов би молодіє.
По ліву руку всі печалі,
По праву руку всі надії.
Життя не зміряти літами,
А щастя – то важка наука.
Хай буде радість завжди з вами
По ліву і по праву руку!

Щиро ваші, кафедрали

